Milliyet

ÇOCUK

31 Ocak 1977 • Sayı 2 • 5 [illegible]

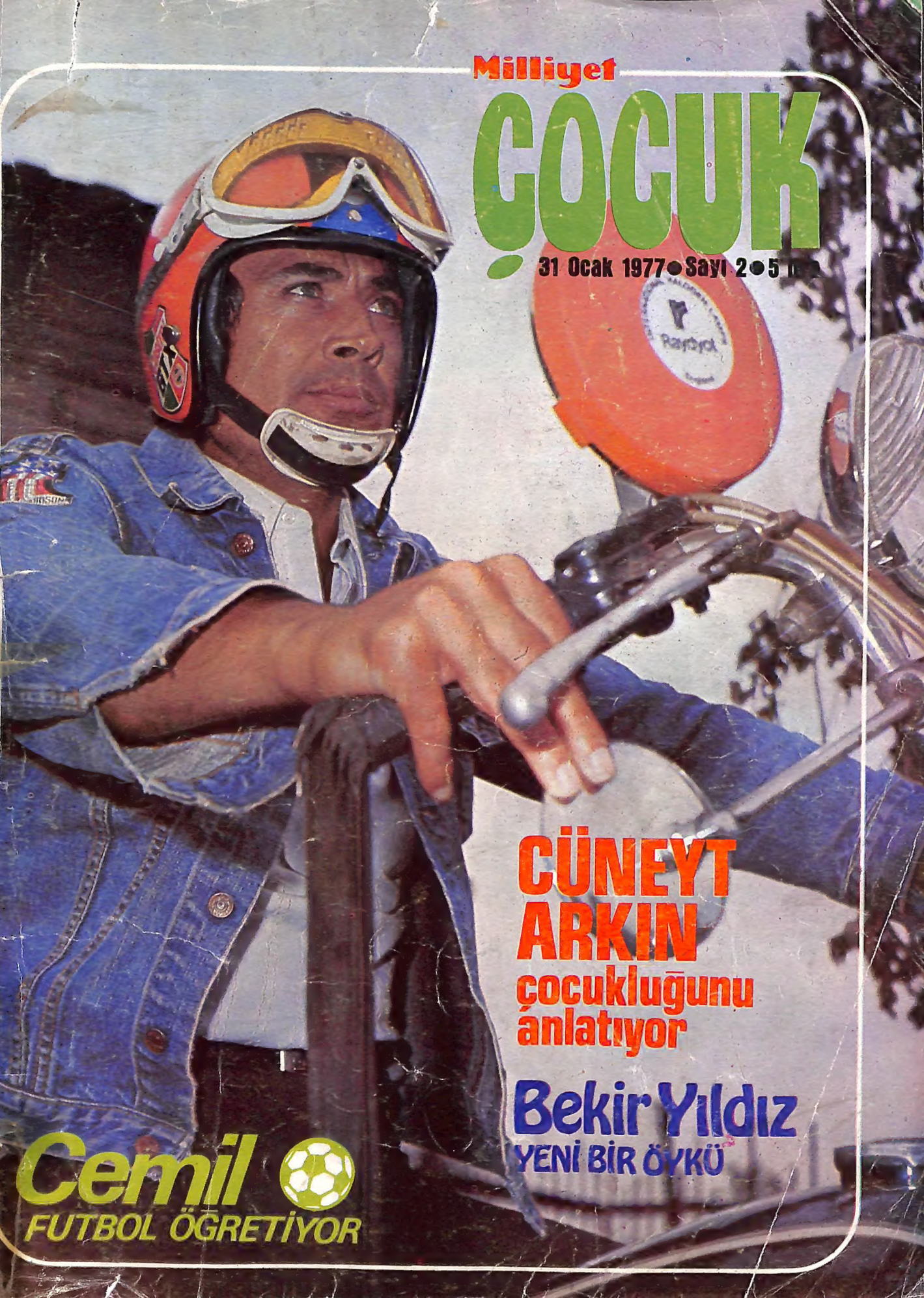

CÜNEYT ARKIN çocukluğunu anlatıyor

Bekir Yıldız
YENİ BİR ÖYKÜ

Cemil
FUTBOL ÖĞRETİYOR

Milliyet YAYINLARI /nın YENİ KİTABI

- ARİTMETİK GEOMETRİ
- TÜRKÇE DİLBİLGİSİ
- SOSYAL BİLGİLER
- FEN VE TABİAT

Milliyet YAYINLARI YARDIMCI KİTAPLAR 1

NE BİLİYORUM?

İlkokul öğrencileri için
1500 test sorusu
ve açıklamalı cevapları

ÜLKÜ TAMER

20 lira

ÇIKTI

Milliyet Çocuk - 3

Milliyet
ÇOCUK
DERGİSİ

Pazartesi günleri yayımlanır
1977 / Sayı 2

Sahibi
Milliyet Gazetecilik A.Ş.
adına
ERCÜMENT KARACAN

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü
ABDİ İPEKÇİ

Yöneten
ÜLKÜ TAMER

Teknik Yönetmen
EDİP ALŞAR

Milliyet Yayın Ltd. Şti.
tarafından hazırlanmıştır
Milliyet Ofset Tesislerinde
basılmıştır
31 Ocak 1977

Adres
Milliyet Çocuk Dergisi
Milliyet Yayınları
Basın Sarayı
Cağaloğlu - İstanbul

Abone koşulları
Yıllık: 200 TL.
Altı aylık : 100 TL.
Yurt dışı
Yıllık : 350 TL.
Altı aylık : 175 TL.
Yurt dışı için uçak farkı
her ülkeye göre değişir

Ön kapak
CÜNEYT ARKIN
Fotoğraf
Erol Diksoy

Arka kapak fotoğrafı
GÜLTEKİN ÇİZGEN

SAĞOLUN...

Sağolun, sevgili okurlar. İlk sayımıza gösterdiğiniz ilgi çok büyük oldu. Dergimiz kapışıldı. Bazı yerlerde Pazartesi akşamı bitti. Ülkemizin çeşitli yerlerindeki okurlar yakınıyorlar, "Derginin ilk sayısını bulamadık, hemen tükenmiş," diye. Bu sayımızı daha çok bastık. Gelin, kulağınıza bir şey fısıldayalım : MİLLİYET ÇOCUK DERGİSİ'ni hiç aksatmadan edinmenin en güvenli yolu, ona abone olmaktır.

Abone olmanın bir yararı daha var: Abonelerimiz, hazırlıklarını sürdürdüğümüz MİLLİYET ÇOCUK KLÜBÜ'ne üye olacaklar. Ayrıntıları yakında açıklayacağız; ama abonelerden bir dileğimiz var : Bize birer tane de fotoğraflarını göndersinler. Kartlarını hazırlamaya başlayalım.

Dergimizin ilk sayısını beğendiğinizden söz ediyorduk. Bakın, Manisalı okurumuz, 13 yaşındaki Ayşe Öktem ne yazmış:"MİLLİYET ÇOCUK DERGİSİ'ni yutarcasına okudum. Ne kadar dolgun bir dergi olmuş ! Hem yararlı, hem de eğlendirici. Artık Pazartesi günlerini iple çekeceğim."

Ankara'dan 12 yaşındaki Zeki Sayar kardeşimiz de şöyle diyor : "Aziz Nesin'in adını çok duymuştum. Ama hiç bir öyküsünü okumamıştım. Uçurtma Savaşçıları'na bayıldım. Bize hep böyle öyküler verin."

Sizlerin de mektuplarınızı bekliyoruz. Dergimizde neleri seviyorsunuz, yazın bize. Sevmediklerinizi de yazın, bizi eleştirin. Bize yol gösterin.

İzin verirseniz, bu sayının yazılarından söz edelim biraz. Bekir Yıldız ünlü bir öykücümüz. Büyükler için birçok kitap yazdı. Yazdıklarının hepsi yeniden, yeniden yayımlandı. Ünü yurt dışına da taştı. Avrupa'nın çeşitli ülkelerinde öyküleri basıldı. Sizler için yazdığı yeni öyküsünün adı "Mektup". Bu sayıda sunuyoruz. Biliyoruz, bu öyküyü de seveceksiniz.

Her sayı bir konuğumuz oluyor. Geçen hafta Ajda Pekkan, çocukluk anılarını anlatmıştı. Bu sayıdaki konuğumuz ise Cüneyt Arkın. Bu ünlü sinema oyuncumuz, beyaz perdede görünmeden önce öyküler yazardı. Yazdıkları çeşitli sanat dergilerinde yayımlanmıştı. İç sayfalarda, çocukluk günlerini anlatan bir yazısını bulacaksınız. Ne kadar güzel anlatmış, değil mi?

Güngör Dilmen, bir oyun yazarı. 'Midas'ın Kulakları", "Canlı Maymun Lokantası", "Kurban" ve "Bağdat Hatun" gibi oyunları ülkemiz tiyatrolarında oynandı. Şiir-masallarını bu sayıda bulacaksınız.

İnsanoğlu, gelecekte deniz altında da yaşayacak. Şimdiden yapılan çalışmaları, orta sayfamızda renkli resimlerle göreceksiniz.

Milli futbol takımımızın ve Fenerbahçe'nin kaptanı Cemil, futbol derslerini sürdürüyor. Bu dersleri izler, çalışmaları aksatmadan yaparsanız, kimbilir, ileride belki sizler de onun gibi usta birer futbolcu olursunuz.

Bir de arka kapağımızdan söz edelim. Fotoğraflar Gültekin Çizgen'in. Çizgen, usta bir fotoğrafçı. Çeşitli ödüller aldı. Onun fotoğraflarını saklarsanız değerli bir albüm edinirsiniz.

Haftaya buluşmak üzere, yürekten sevgiler.

Milliyet ÇOCUK

UZAY
ÇOCUKLARI
YAZAN
ÇİZEN
MIS
TIK

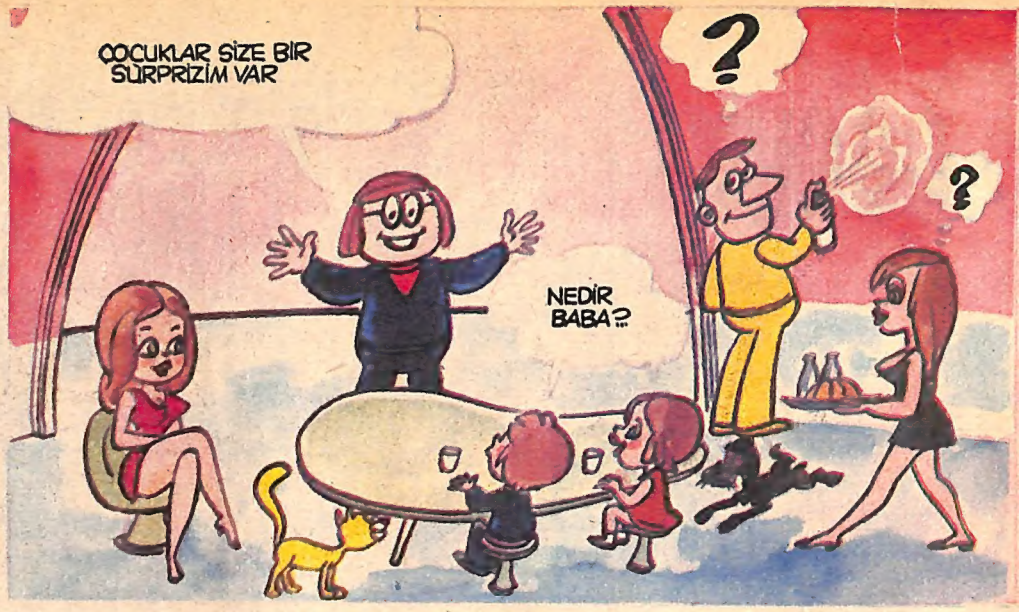
ÇOCUKLAR SİZE BİR SÜRPRİZİM VAR
?
?
NEDİR BABA?

BALKONDAN BAKIVERİN, NE OLDUĞUNU GÖRÜRSÜNÜZ...

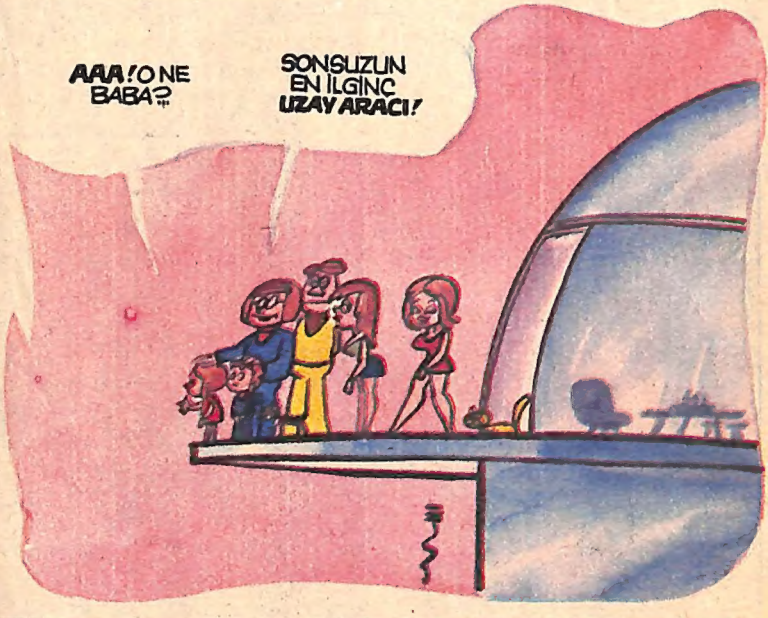
AAA! O NE BABA?
SONSUZUN EN İLGİNÇ UZAY ARACI!

GELİN TANIŞTIRAYIM SİZLERİ...

GÜNEŞLER AYDIN!..
AAA! KONUŞUYOR!..
EVET, KONUŞUYOR!.. CANLI BİR ARAÇ BU!..

İŞTE, BİZİM AİLE **GEZGİN MANTAR**...

KIZIM **IŞIN** VE **AKI**...

OĞLUM **LIYGAR**... **SARMAN**'I TANIYORSUN...

MAKİNA ADAM, YAKIŞIKLI...

MAKİNA KADIN, TENEKE GÜZELİ...

BİLGE'Yİ DE TANIYORSUN... ANNENİ VE SENİ DE SAYINCA TAM ON KİŞİLİK BİR AİLEYİZ...

HAYDİ BAKALIM, ARTIK YOLA ÇIKIYORUZ.

AMA BABA YOL HAZIRLIĞIMIZ YOK!.

GEZGİN MANTAR, GEREKLİ HERŞEY ÜRETECEK GÜÇTEDİR...

İYİ AMA **GEZGİN MANTAR**'IN PENCERESİ YOK!.

HERŞEY DÜŞÜNÜLMÜŞTÜR... HELE SİZ İÇERİ GİRİN BİR KEZ...

DIŞARIDAN İÇERİSİ GÖRÜLMEZ AMA İÇERİDEN DIŞARISI GÖRÜLÜYOR...

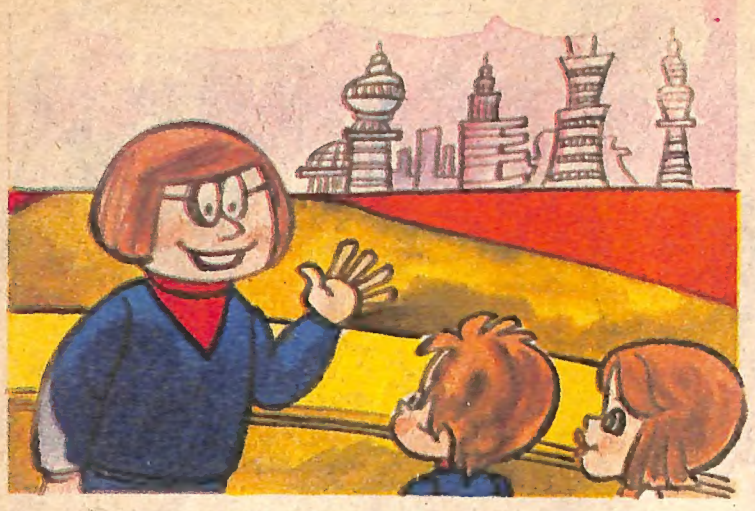

PEKİYİ AMA BABA **GEZGİN MANTAR** NASIL YÖNETİLİYOR?? NE KOL, NE DÜĞME... HİÇ BİRŞEY GÖRMEDİM...

GEZGİN, SÖZDEN ANLIYOR YA, İSTEDİĞİNİ SÖYLERSİN YAPAR... HAYDİ, **GEZGİN**, YOLA ÇIKALIM...

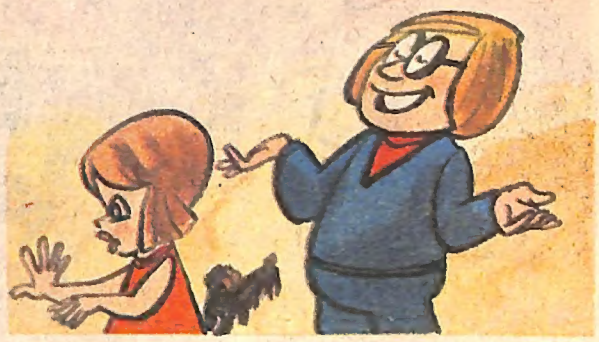

BİZ GİDİYORUZ SEVGİ DÜNYALI KARDEŞLER... HEPİNİZ ESEN KALIN... DOSTE SİZLERE UZAYDAN YENİ BİLGİLER GETİRECEĞİZ...

NE?.. UZAKLARA MI GİDİYORUZ??

ANNEM OLMADAN GİTMEM...

ANNEE! ANNEMİ İSTERİİİM!..

GEL AKILLI MANTAR... **GEZGİN** SENİ GÖRSÜN DE RAHATLASIN...

ANNE!

YAVRUM!.. GÖRÜYORSUN Kİ BURADAYIM...

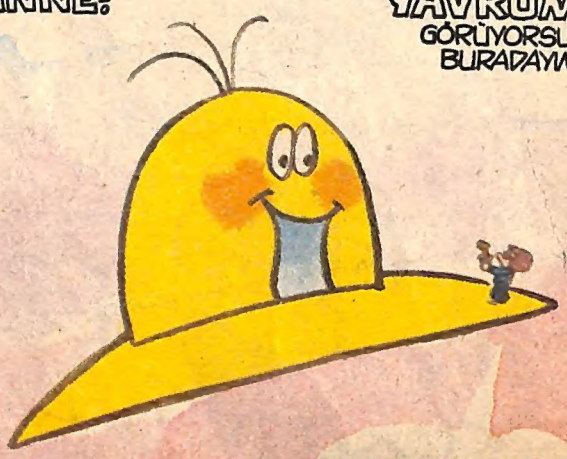

AŞKOLSUN **GEZGİN**... HİÇ SENİ ANANDAN AYIRIR MIYIM??

SEVGİ GEZEGENLİLER ONLARI, TELEVİZYON ALICILARININ İZLEYEBİLDİĞİ YERE KADAR UĞURLADILAR...

MANTAR, IŞIK HIZININ ÇOK ÜSTÜNDE YOL ALIYOR... BU NEDENLE BİR GÜNEŞTEN ÖTEKİNE KOLAYCA GİDEBİLİYORDU... KENDİ GÜNEŞLERİ DE UZAKLARDA KALMIŞTI... KÜÇÜK GÜNEŞ BURADAN GÖRÜNMÜYORDU.. BÜYÜK GÜNEŞSE BAŞKA YILDIZLAR GİBİ UZAKTAN GÖZ KIRPIYORDU...

BU HIZLA GİTTİLER, GİTTİLER...

BAKIN, YAKINIMIZDA BİR GÜNEŞ!..

MANTAR, BU GÜNEŞİN YAŞANACAK GEZEGENİ VAR MI?..

BU GÜNEŞİN ONALTI GEZEGENİ VAR... AMA HEPSİ DE ÇOK SICAK!.. KIRK MİLYON YIL SONRA ÜÇ GEZEGENİNİN KOŞULLARI YAŞAM İÇİN ELVERİŞLİ OLACAK...

Devam edecek

BEKİR YILDIZ

mektup

Sokak kapısını çalmadı Sıtkı. Bilirdi o, bu kapının açık bırakılmış olduğunu. İçeriye girdi. Girip gireceği ev, bu kadarcıktı hem.

"Nasılsın ana?"

Anası, göz yuvarlaklarını oğluna çevirdi.

"Hep dünküler gibi," dedi. "Şu sobayı bir yaksan."

Altı yaşındaki Sıtkı, saç sobanın yanına gitti. Birkaç odun parçasını alıp sobaya yerleştirdi.

"Gazımız olsaydı biraz."

"Lamba için ayırdığımızdan dök bakalım. Gönlün olsun."

Sıtkı, kendisinin de olmasını istediği pekçok oyuncaklardan birisine kavuşmuş gibi, şişenin dibindeki gazyağına uzandı.

"Bir iyi olabilsen ana," dedi duyulur bir sesle.

"Az kaldı," diye söylendi anası. "Baban haftalığını aldığında, doktor çağıracak."

Saç soba gönülsüz alevle henüz kendini bile ısıtamamıştı ki, Sıtkı'nın anası, yatağın içinde kımıldanmak istedi.

"Babanın nerde çalıştığını bilirsin, değil mi?"

"Bilirim ana," dedi Sıtkı. "Üsküdar İskelesi'ni geçince. . .Bir ambar var. Babam orada. . ."

Kıpırdanması bir işe yaramamıştı kadının.

"Hele yanıma gel," dedi.

Yanı, bir lokmacık ötedeydi. Sıtkı oraya gitti.

"Yastığımın ucunu kaldırsana."

Sıtkı küçücük elleriyle yastığı kaldırdı. Kocaman bir taşı kaldırmış gibi, yüreği yoruldu Sıtkı'nın.

"Mektup!"

"Mektup ya. Az önce geldi. Çok aceleymiş. Hemen babana ulaşmalıymış. Postacının söylemesi böyle. . ."

"Kimden dersin ana ?"

"Ne bilirim oğlum? Sen sokakta oynarken, ben de hep bunu düşünüp durdum ya. Kimimiz var ki, gelip giden mektuplarımız olsun."

Sıtkı, zarfın üzerindeki yazılara baktı, durdu.

"Acaba babamın ismi hangisi?" diye sordu sonunda.

"Anan kurban" dedi kadın. "Babanın isim yazısını bilseydim ah. . ."

Çukura yuvarlanmış gözlerinden, genç-ihtiyar yüze birkaç damla yaş yuvarlandı.

"Üzülme be ana," dedi Sıtkı, eğilip yaşlı ana yüzünü öperken. "Seneye okula başlayacak değil miyim? Bütün kitapları çözüp okumak boynumun borcu olsun. . ."

"Derim ki Sıtkı, şu mektubu, babana tez ulaştırmanın yolu var mıdır?"

Odanın ılımasından, bir yıl sonra okula gidip yazıları çözeceğinden güç alan Sıtkı, gülümsedi.

"Ben," dedi. "Oğlun Sıtkı ne güne ?"

Birbirlerine tüy gibi hafif, kıl gibi ince olan, içeriden dışarıya çıktı Sıtkı. Çıkmasıyla, yeni başlamış kar da, ömür yolunun taze başına düştü. Düştü ya, Sıtkı aldırış etmeden yokuş aşağı koşmaya başladı. Postacının getirdiği mektup elindeydi. Mektup, umulmaz bir güç katıyordu Sıtkı'ya. Koşması, sevinmesi bundandı işte.

"Bu mektup, belki de anamın hastalığı içindir," diyordu yüreğiyle konuşurken.

Üsküdar iskelesinin önüne geldiğinde sevinci, gücü azaldı ansızın. İskele meydanının orta yerinde gördüğü köpekti ayaklarını kütleştiren. Karlı yelin hızına dayanamayan bir köpek uçmamak için öylesine direniyordu ki, Sıtkı'nın acımadan başka, birşey düşünememesi doğaldı. Eğildi. Sabun köpüğü gibiydi köpek. Öyle zayıf, öyle güçsüzdü ki, karlı yel sağa-sola savuruyordu onu. Sıtkı sıcak, iyilik seven çocuk yüreğini eline katarak köpeği okşamak istedi. Ama eli altında durduramıyordu onu.

"Vay benim zavallıcığım," dedi. "Şu mektup et olsa, verirdim sana..."

"Mektup sözü diline değince, silkelenip koşmaya başladı. Sanki babası, anası ayaklarını okşayıp koşturuyor, küçücük, kara-kuru yüzü, yağan karı yararak Kuzguncuk yolunu açmaya çalışıyordu.

Deponun önünde sıra sıra kamyonlar vardı. Sıtkı bu kamyonları görünce, babasına iyice yaklaştığını anladı. Bu kaldırımdan, şu ağaçların yanından geçtiydi babasıyla.

"Bugün haftalığımı alacağım," de-

mişti babası. "Alınca, sana bayramlık bir ayakkabı benden. . ."

Eskimiş bayramlık ayakkabılar ayağındaydı. Ayakları, karlı-çamurlu yollarda bir vardı, bir yoktu. Babasına iyice yaklaştığını anlayınca, götürdüğü mektup aklından gelip geçti. Mektup aklının tümü olunca, üşüyen parmakları arasında, ıslandığını gördü. Korkuyla ikiye katlayıp kolları, boyu kısalmış ceketinin cebine yerleştirdi.

Küçüklüğü, kuzunun dağların dibinde görünmesi gibi oldu, yüklü kamyonların yanına geldiğinde.

"Bu kamyonun yanında yok," dedi, birini geçince.

Birkaç kamyon daha geçtiğinde duraladı korkuyla.

"Yoksa yanlış yere mi geldim?" dedi kendi kendine. "Geldiğim yolları bilirim ben. Dönebilirim gerisin geri. Dönebilirim gerisin geri. Dönebilirim ya, mektup da aceleymiş, önemliymiş. . . Anamın hastalığına bir yararı olur belki. . .İşte şu kamyon olmalı. . ."

İşte şu kamyon olmalı dediğinde,az ötesinde yükü boşaltılan bir kamyon görmüştü. Koştu.

Babasını, bacaklarından tanıyabildi Sıtkı. Titriyen, küt, çuha pantolonlu bacaklardı bunlar. . .İyice yaklaştı.

"Baba. . ."

"Sen misin Sıtkı?"

"Benim ya baba. . ."

Babasının yüzü yoktu ama. Öne doğru eğilmiş yarım bedeninin altında kalmıştı. Sesleriyle görüşüyorlardı.

"Bir mektup gelmiş de. . .Çok aceleymiş de. . ."

Sıtkı'nın babası, işten utanmasa, sırtındaki buğday yüklü çuvalı atacaktı.

"Mektup mu? Yanlışınız olmasın."

Cebinden mektubu çıkardı Sıtkı.

"Billah mektup baba. Dışı zarflı. İçini birine okutsak. Belki de anamın hastalığına. . .Şu merdivenin hepsini mi çıkacaksın?"

"Hepsini ya Sıtkı. Bir kamyon on yedi ton. Günde sekiz kamyon olsa. . . Biz dört hamalız. . .Zarfın üstünde benim mi ismim var?"

"Sana gelmiş baba. Senin isminin çizgileri nasıl ki?"

Basamak, bir basamak daha. . .Otuz iki basamak. . .Sıtkı arkada kalmıştı. Babasının, o çok iyi tanıdığı babasının, bacaklarına bakıyordu. Titriyordu iki bacak da. . .Aslında iki bacak üzerinde değildi bir çuval buğday. Aşılan her basamakta, ağırlık bir bacağa biniyordu. Binince de, Sıtkı babasına acıyıp çuvalı arkadan kaldırmaya çalışıyor, ama kolları yetişmiyordu. İşte o zaman sevgisini başka bir biçimde, küçücük ağzıyla dile getiriyordu.

"Hadi, hadi baba, az sonra mektubuna kavuşacaksın. . ."

Sıtkı'nın babası son birkaç basamağı da aşıp yarıya kadar doldurulmuş buğday ambarına ulaştı. Sırtındaki çuvalı, yere boşalttı. Rahatlayan bedenini geriye doğru gerdi. Bacakları dibindeki Sıtkı'ya elinin birini uzattı.

"Ver bakalım şu mektubu."

Gözleri ışıl ışıldı Sıtkı'nın. Zarfı açtı babası. Yarım bir boy kâğıt çıktı içinden.

"Tuuh be," dedi boş eliyle alnını silerken. "Tuuh be. . . Okuyamadık zamanında. . ." Sonra az ötesinde, çuvalları sayan memura uzattı mektubu.

"Askerlik Şubesinden" dedi memur okuduktan sonra. "İhtiyat askerliği için çağırıyorlar. Kırk sekiz saat içinde teslim olmalıymışsın. . . Sınıfın neydi askerde?. . ."

"Topçuydum," dedi Sıtkı'nın babası, yumuşak cılız bir sesle.

"Yeni toplar alınmışsa. . . Gidip öğrenmek gerek. Üç ay canım."

Bu sıra aşağıdan biri bağırıyordu.

"Haydi sallanmasana hemşerim. Kamyon, daha yarılanmadı bile. . ."

Baba-oğul merdivenleri inmeye başladılar.

"Topçu ne demek?" diye sordu Sıtkı. Ama sorusunun yanıtını eklemeden ekledi. "Gaz yağımız bitmiş, haberin olsun baba. . ."

Resim : Mehmet Sönmez

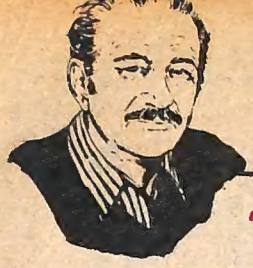

haldun taner

TANRILAR KATINDA İKTİDAR SAVAŞI

Sevindim küçük dostlarım. Demek mitoloji ile ilgilendiniz. Geçen haftaki ilk giriş yazımızdan sonra, bu konuya haftada bir, on beş dakikanızı ayırmaya karar verdiniz ki şimdi bu satırları okuyorsunuz. Ne iyi. Mitolojinin insanoğlunun bir gereksinmesi ürünü olarak doğduğunu artık biliyoruz. İnsanoğlu, henüz egemenlik kuramadığı yalın doğa güçlerini, düşsel kişiler, şekiller, tasavvurlar, olaylarla simgeleme yoluna gidince bir takım efsaneler doğuyordu.

Bugün insanoğlu doğa güçlerinin karşısında hiç de bu kadar zayıf değil. Bilim onu aydınlattığından beri, bu güçleri yansımalı, düşsel yorumlarla değil, bilimsel ve nesnel gerçekler olarak görmeğe alıştı. Bilim çağı ile birlikte, eski çağların mitoloji inanışları çöktü. Ama tarihin bir döneminin düşsel bir ürünü olarak, halkın sanatsal yaratısının bir ürünü olarak kuşaklardan kuşaklara geçti. Bizler bugün mitolojiye, bilimsel çağın insanının, bilinçli açısından bakacağız. Onların asla gerçek olmadığını sadece ve sadece eski kuşakların renkli ve zengin bir yaratıcısı olduğunu her zaman anımsıyacağız. Onu bir edebiyat ürünü, bir masal gibi sanatsal yanıyla tadacağız, değerlendireceğiz. Şimdi gelelim konumuza.

Helen mitolojisinin varsayımına göre, evren ilkin düzensiz bir boşlukta idi. Chaos, yani karışıklık, düzensizlik içinde çalkanıyordu.

Bu karmaşaya bir düzen getiren Gaia'dır.Bir dişi tanrıdan çok, yüce bir doğa gücü idi. Yine Hellen mitolojisine göre, bütün ögelerin kaynağında bulunan ana ilke idi. Toprağı simgelerdi. Toprak-ana ilkin kendine eşit bir varlık yarattı. Uranos'u: Gökyüzünü, daha sonra yüksek dağları, toprağı kuşatan denizi. Bunları kimseyle birleşmeden tek başına yarattı. Sonra Uranos'la birleşip bir sürü çocuk doğurdu.

Bunlar Titanlar, dişi Titanlar, Kykloplar ve Hekatonkheirlerdi. Daha sonra işler karıştı. Uranos, tanrı Gaia'dan olan çocuklarını gerisin geriye onun karnına tıkmaya başladı. Bu korkunç yaratıklardan öylesine iğrenmişti. Gaia, Kronos adlı çocuğu dünyaya getirince onu gizleyip babasının hışmından korudu. Sonra da anasının öğüdüne uyan Kronos, babası Uranos'un erkeklik uzvunu kesip dölünü kuruttu. Gaia bu kez yine kendi doğurduğu Pontos'la birleşti. Ondan da Nereus, Thaumas, Phorkys, Keto ve Eurybie'yi doğurdu. Gaia, erkekliğini yokettiği Uranos'u devirip yerine oğlu Kronos'u tahta çıkarmıştı. Kronos da anası Gaia'nın kızı, yani kendi kızkardeşi Rhea ile evlenmişti. Ne var ki o da karısından doğan çocuklarını yemeğe başlayınca Rhea anasına dert yandı. Rhea kızına Kronos'u atlatma yolunu gösterdi. Ve Zeus'u doğuran Rhea onu gizledi. Bir taşı kundaklayıp yeni doğmuş çocuğu gibi Kronos'a verdi. Kronos da bunu bir güzel yedi. Gaia böylece Kronos'u da devirmiş oldu. Şimdi iktidar Zeus'e geçmişti. Gaia ona ilkin Kronos kuşağından Titanları yenmenin yolunu öğretti. O da Kyklopları ve Hekatonkheirleri Titanların elinden kurtarıp onların yardımıyla devleri yendi. Dünya egemenliğini ele geçirdi.

Bundan sonra gözden geçireceğimiz bütün mitoloji öykülerinde tanrılar katının en yüce makamında Zeus'un oturduğunu göreceğiz.

PEMBE PANTER

BÜYÜK AVCI

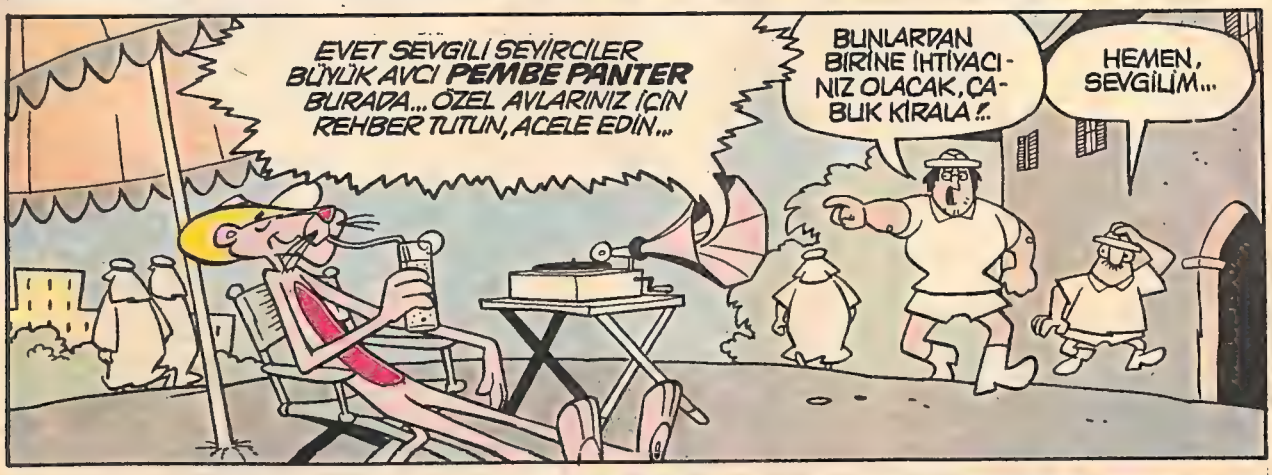

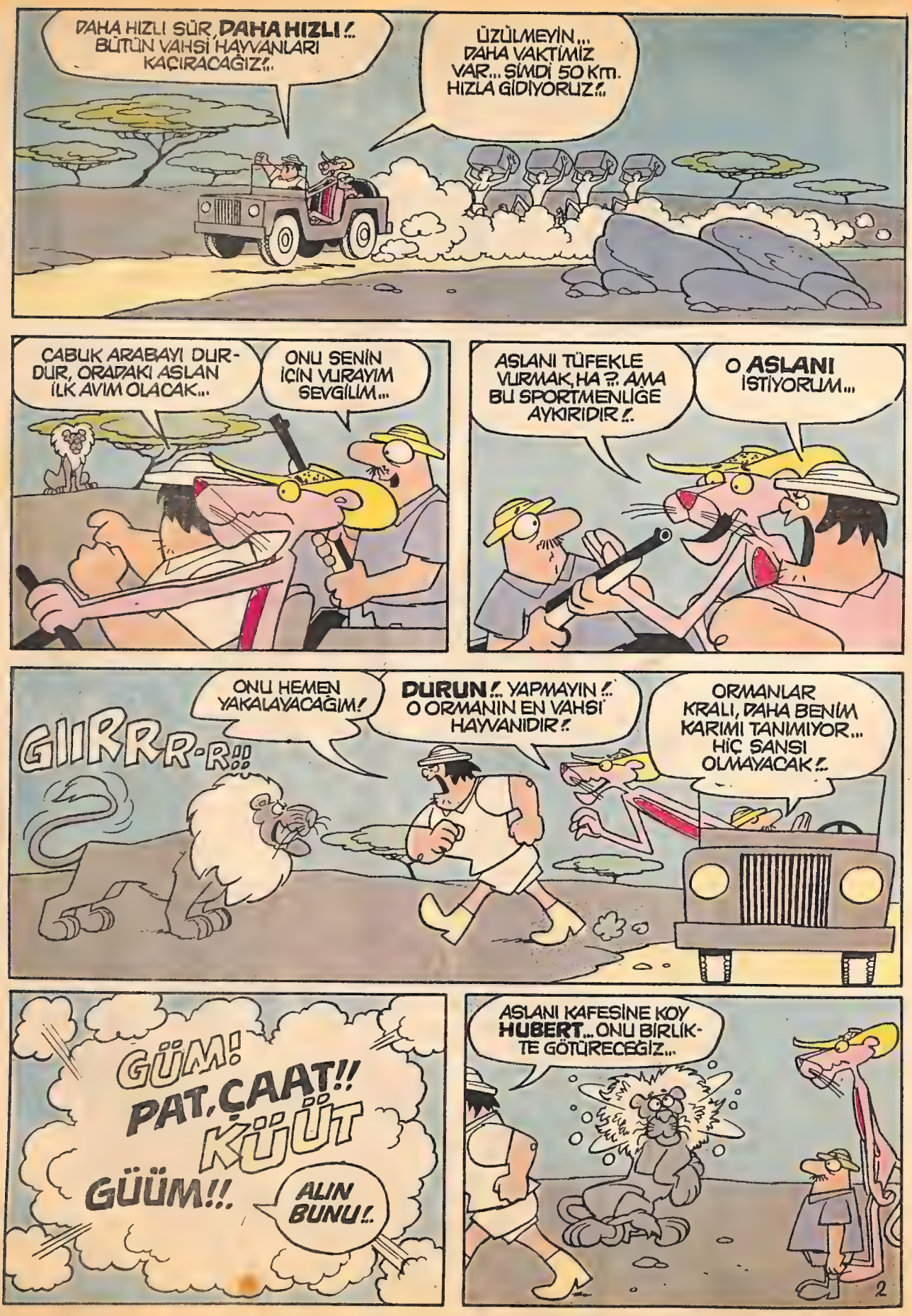
DAHA HIZLI SÜR, DAHA HIZLI!.. BÜTÜN VAHŞİ HAYVANLARI KAÇIRACAĞIZ!..
ÜZÜLMEYİN... DAHA VAKTİMİZ VAR... ŞİMDİ 50 Km. HIZLA GİDİYORUZ!..
ÇABUK ARABAYI DURDUR, ORADAKİ ASLAN İLK AVIM OLACAK...
ONU SENİN İÇİN VURAYIM SEVGİLİM...
ASLANI TÜFEKLE VURMAK, HA?.. AMA BU SPORTMENLİĞE AYKIRIDIR!..
O ASLANI İSTİYORUM...
GIRRRR-R!!
ONU HEMEN YAKALAYACAĞIM!
DURUN!.. YAPMAYIN!.. O ORMANIN EN VAHŞİ HAYVANIDIR!..
ORMANLAR KRALI, DAHA BENİM KARIMI TANIMIYOR... HİÇ ŞANSI OLMAYACAK!..
GÜM! PAT, ÇAAT!! KÜÜT DÖ GÜÜM!!
ALIN BUNU!..
ASLANI KAFESİNE KOY HUBERT... ONU BİRLİKTE GÖTÜRECEĞİZ...
2

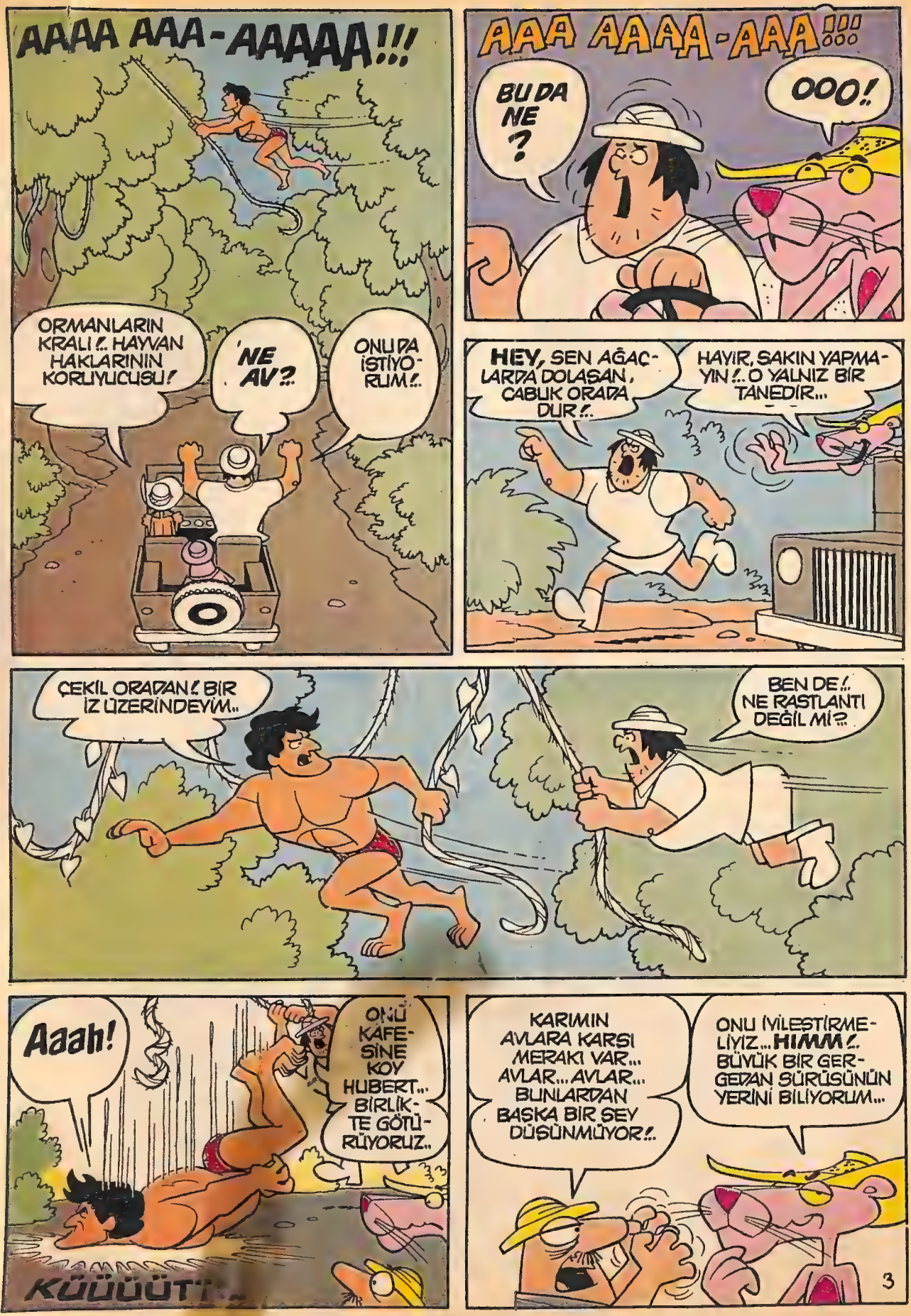
AAAA AAA-AAAAA!!!
ORMANLARIN KRALI!.. HAYVAN HAKLARININ KORUYUCUSU!
'NE AV?!
ONU DA İSTİYORUM!..
AAA AAAA-AAA!!!
BU DA NE?
OOO!
HEY, SEN AĞAÇLARDA DOLAŞAN, CABUK ORADA DUR!..
HAYIR, SAKIN YAPMAYIN!.. O YALNIZ BİR TANEDİR...
ÇEKİL ORADAN! BİR İZ ÜZERİNDEYİM..
BEN DE!.. NE RASTLANTI DEĞİL Mİ?..
Aaah!
ONU KAFESİNE KOY HUBERT.. BİRLİKTE GÖTÜRÜYORUZ..
KÜÜÜÜT!..
KARIMIN AVLARA KARŞI MERAKI VAR... AVLAR... AVLAR... BUNLARDAN BAŞKA BİR ŞEY DÜŞÜNMÜYOR!..
ONU İYİLEŞTİRMELİYİZ... HIMM!.. BÜYÜK BİR GERGEDAN SÜRÜSÜNÜN YERİNİ BİLİYORUM...
3

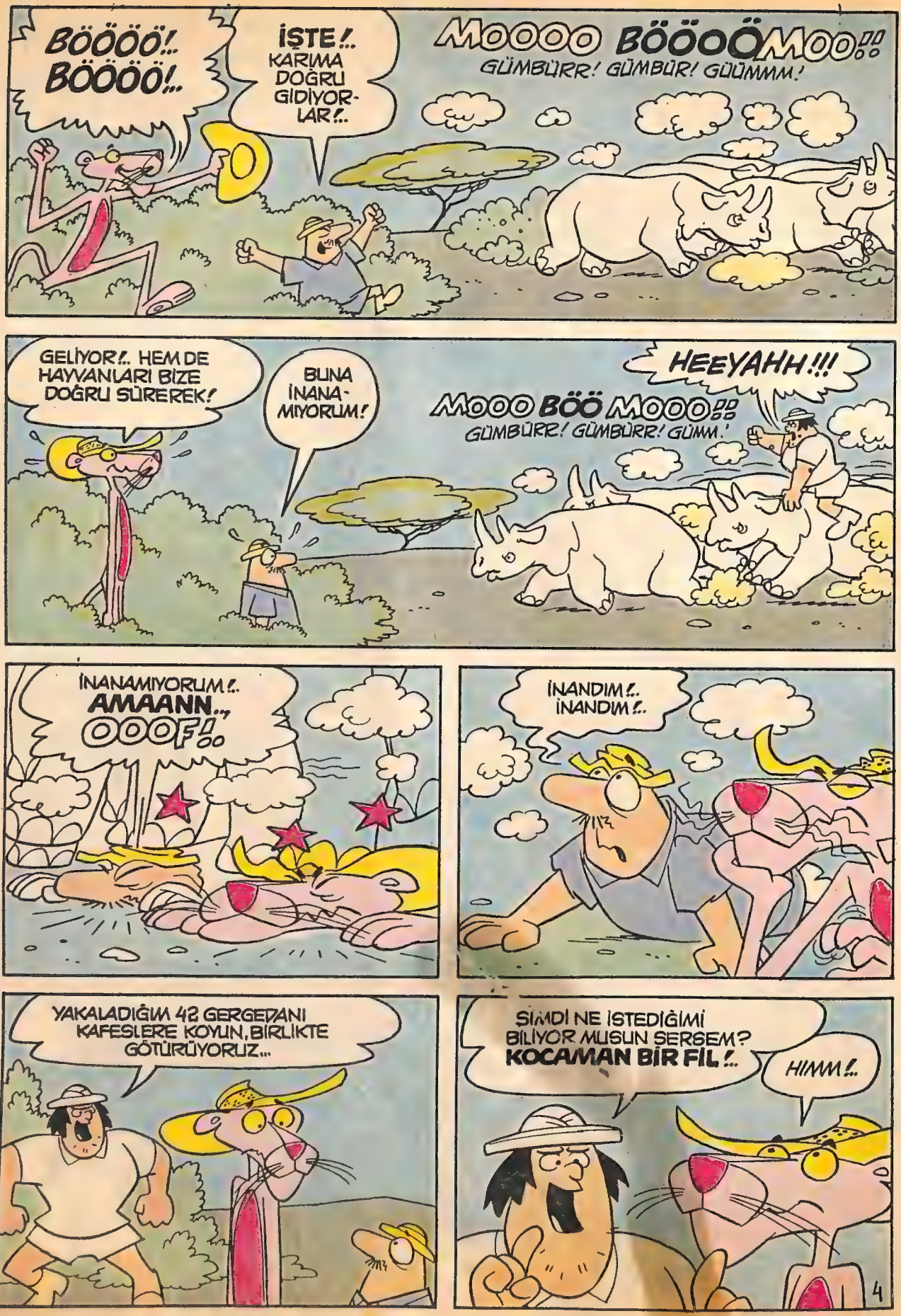
BÖÖÖÖ!..
BÖÖÖÖ!..
İŞTE!.. KARIMA DOĞRU GİDİYORLAR!..
MOOOO BÖÖÖÖMOO!!
GÜMBÜRR! GÜMBÜR! GÜÜMMM!
GELİYOR!.. HEM DE HAYVANLARI BİZE DOĞRU SÜREREK!
BUNA İNANAMIYORUM!
HEEYAHH!!!
MOOO BÖÖ MOOO!!
GÜMBÜRR! GÜMBÜRR! GÜMM.!
İNANAMIYORUM!.. AMAANN.., OOOF!..
İNANDIM!.. İNANDIM!..
YAKALADIĞIM 42 GERGEDANI KAFESLERE KOYUN, BİRLİKTE GÖTÜRÜYORUZ...
ŞİMDİ NE İSTEDİĞİMİ BİLİYOR MUSUN SERSEM? KOCAMAN BİR FİL!..
HIMM!..
4

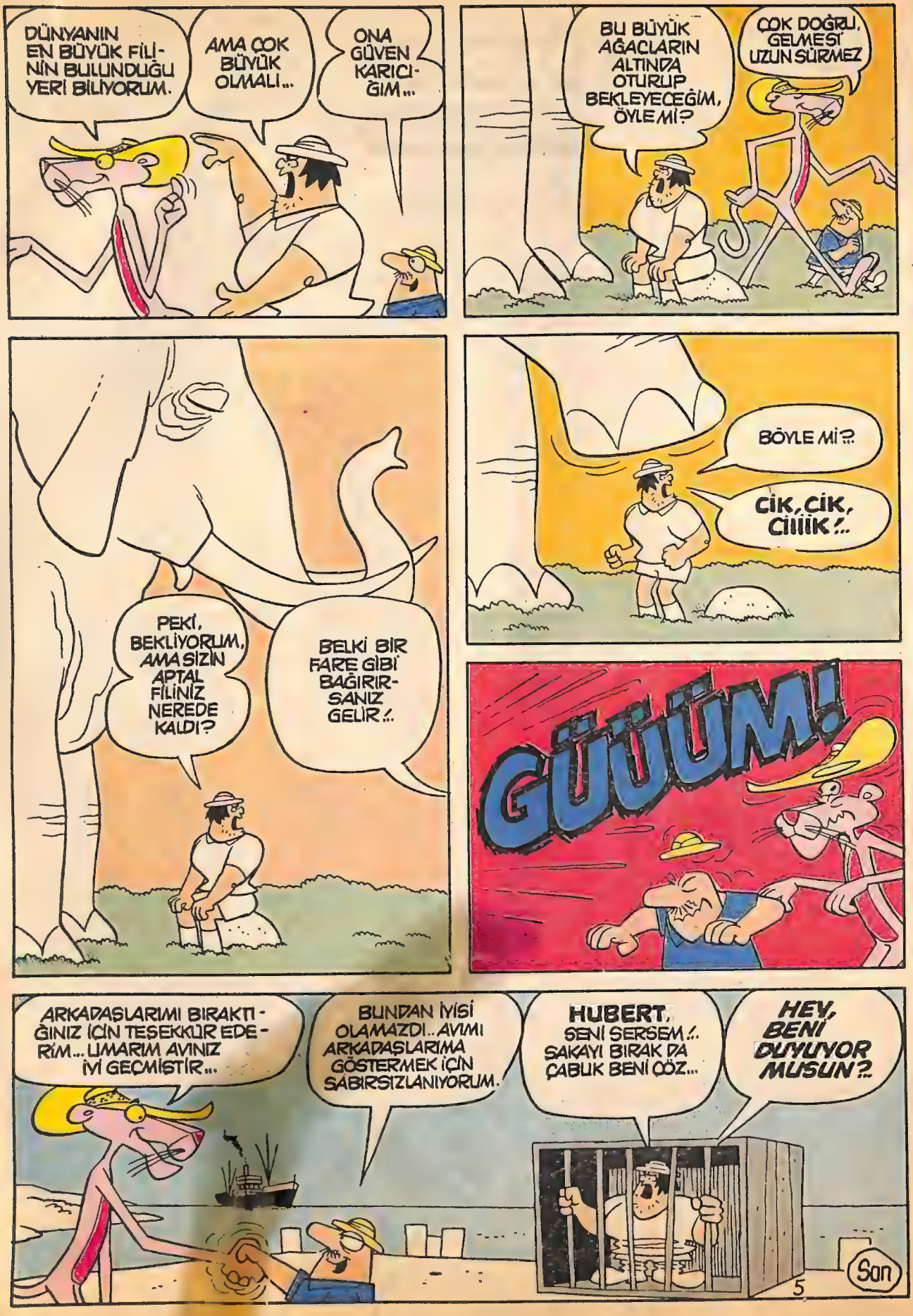
DÜNYANIN EN BÜYÜK FİLİNİN BULUNDUĞU YERİ BİLİYORUM.
AMA ÇOK BÜYÜK OLMALI...
ONA GÜVEN KARICIĞIM...
BU BÜYÜK AĞAÇLARIN ALTINDA OTURUP BEKLEYECEĞİM, ÖYLE Mİ?
ÇOK DOĞRU, GELMESİ UZUN SÜRMEZ
BÖYLE Mİ?!
CİK, CİK, CİİİK!..
PEKİ, BEKLİYORUM, AMA SİZİN APTAL FİLİNİZ NEREDE KALDI?
BELKİ BİR FARE GİBİ BAĞIRIRSANIZ GELİR!..
GÜÜÜM!
ARKADAŞLARIMI BIRAKTIĞINIZ İÇİN TEŞEKKÜR EDERİM... UMARIM AVINIZ İYİ GEÇMİŞTİR...
BUNDAN İYİSİ OLAMAZDI.. AVIMI ARKADAŞLARIMA GÖSTERMEK İÇİN SABIRSIZLANIYORUM.
HUBERT, SENİ SERSEM!.. SAKAYI BIRAK DA ÇABUK BENİ ÇÖZ...
HEY, BENİ DUYUYOR MUSUN?!
Son
5

MÜJDAT GEZEN

aptal hamdi

Aptal Hamdi kapının ağzında çorapla dikilmiş duruyordu.

– Böyle mi dolaşıyorsun sokakta ?dedim.

– Hayır, sokağa çıkınca çoraplarımı çıkartırım.

– Niye?

– Niye olacak, kirlenirler de ondan! Bu, Aptal Hamdi değil, basbayağı Akıllı Hamdi. . . Neyse, bakalım bu işin sonu neye varacak?

– Neden kendini Aptal Hamdi diye tanıttın ? dedim.

– Ben kendimi Aptal Hamdi diye çağırırım.

– Kimsin, kimin çocuğusun, nerede oturuyorsun?

– Benimle arkadaş olmak istiyorsan fazla soru sormak yok. Hem sorduğun sorular da kolay olmalı, yoksa cevap veremem.

– Peki Hamdi, dedim.

– Aptal Hamdi, diye düzeltti.

– Ben de aptal demek zorunda mıyım sana?

– Evet. . .Çünkü tek başına "Hamdi"ye alışamadım.

Yavaşça içeri girdi, bir koltuğa oturdu.

– Peki, bana anlatmayacak mısın, nereden geliyor bu "Aptal" lâfı?

– Anlatacağım, dedi. Seni sevdim, onun için anlatacağım. Ama bundan sonra bana zor sorular sormak yok, tamam mı?

– Tamam Hamdi.

– Aptal Hamdiiii !

– Peki Aptal Hamdi, anlaştık.

– Başlıyorum anlatmaya. . .Bundan iki yıl önce ben beş yaşındaydım. . .

Demek ki ilk görüşte Hamdi'nin yaşını doğru kestirmişim.

– Eee, dedim.

– Bir gün küçük dayım bize geldi. Yemek yiyoruz, öğle yemeği. Benden tuzluğu istedi. Ben de yanlışlıkla biberi vermişim. Dayım dalgınlıkla yemeğe döktü. Yedi. Tabii ağzı yandı. Az sonra sofraya çorba geldi. Dayımın önüne kaşık koymayı unutmuşlar. Oysa benim önümde iki kaşık birden var. Dayım, "Hamdi o kaşığın birini bana uzatıver," dedi. Ben yanlışlıkla çatalı uzatmışım. Dayım çatalı iştahla çorbaya daldırdı. Ağzına götürdü ve, "Bu kaşık delik," dedi. Ben güldüm. Dayım fena halde kızdı. "Ne gülüyorsun aptal?" dedi. Ve öfkeyle devam etti: "Göreceksiniz bu çocuk büyüyünce aptal olacak." Bense büyüyünce doktor olmak istiyordum. Dayım öfkeyle karışık işi şakaya vurarak, "Bundan sonra sana Aptal Hamdi diyeceğim," dedi, güldü. Annem dayımı çok severdi. Hiç sesini çıkarmadı ve o günden sonra da benim adım Aptal Hamdi kaldı. . .Bu kadar. . .

BİR BATI ÖYKÜSÜ

Özet :

Güneyli asker Tool'u kuzeyliler yakalar. Tool eski topuyla birlikte onlarla kalır.

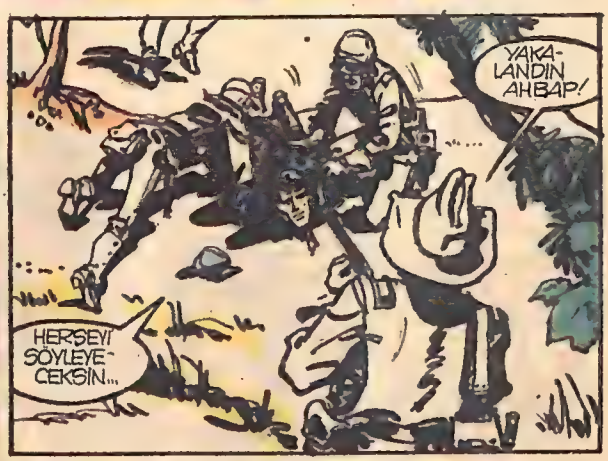

UZUN UZUN SORGUYA ÇEKİLDİM... KONUŞMADIM... BENİ DE BİRLİKTE GÖTÜRÜYORLARDI... NEREYE BİLMİYORDUM.. NASIL ÖĞRENEBİLİRDİM?? ARKADAŞLARIMDA ESİR DÜŞMÜŞLERDİ.. KURTULMANIN BİR ÇARESİ VAR MIYDI??

BAKSANA BANA... BEN BURALARI AVUCUMUN İÇİ GİBİ BİLİRİM...
SABAHLEYİN...
İŞTE!.. ÇABUK OLALIM, YOKSA IRMAK SINIRINA GİRECEKLER!..
ÇABUK YİYİN YEMEĞİNİZİ.. SINIRA GİRMELİYİZ...
ONLAR YEMEKLERİNİ BİTİRİNCEYE KADAR TOPU ŞU KAYANIN ÜZERİNE, BİZİ GÖRECEKLERİ BİR YERE KOYALIM..
TOOL VE ARKADAŞLAR, DEĞİRMENDE TOPU TAŞIMAK İÇİN İKİ ÖKÜZ BULMUŞLARDI...
BU TOP BOZUK! NE YAPACAKSIN?..
CEKETİNLE BERENİ VER...
KIMILDAMAYIN... YOKSA HEPİNİZİ ÖLDÜRÜRÜM... TOP, AĞZINA KADAR DOLU... ONA GÖRE...
TESLİM OLUYORUZ...
HERKES YERE YATSIN!..
ÇABUK GİDİP KURTARIN ONU... BENİ TANIRLARSA KURŞUNA DİZERLER!..
SAĞOL... NEDEN YAPTIN BUNU?
HERHANGİ BİR KUZEYLİ BENİ YAKALASAYDI, YALNIZ "UYUTMAKLA" KALMAZ MUTLAKA ÖLDÜRÜRDÜ... GİDELİM.
ZARARSIZ HALE GETİRDİĞİMİZ GÜNEYLİLERİ BIRAKIP KAÇMAYA BAŞLADIK...
ÇABUK GİDELİM BURDAN!..

DAHA SONRA...
İŞTE, KUZEYLİLER!
KÖPRÜYÜ GEÇTİK Mİ KURTULDUK DEMEKTİR...
KUZEYLİLER!.. KÖPRÜYÜ GEÇİYORLAR!
DURUN!.. IRMAĞIN BU KIYISINDA GÜNEYLİLER VAR!..
TUZAĞA DÜŞECEKLER!..
TOPU KULLANALIM!.. BİR ŞEYLER YAPMALIYIZ...
HAYIR, TOPU ONARAMAM!.. SONRA GÜNEYLİLERE ATEŞ EDERSİN..
HANİ BİZİMLEYDİN?
SİZİNLEYİM, AMA GÜNEY'LİYİM...

ÖYLE Mİ? AL BAKALIM!..
ATEŞ ET PİS TOP, ATEŞ ET!. PİS GÜNEY'Lİ TOP, ATEŞ ET!..
ŞENG
BUUM
NE YAPTIM BEN?..
KUZEYLİLER TUZAĞA DÜŞTÜ!.. YARDIM DA ALAMAZLAR ARTIK!
HİÇ BİRŞEY YAPAMAYIZ!..
NE YAPALIM? GENE EŞİR DÜŞECEĞİZ!..
BÖYLECE GÜNEY'LİLER BİZİ EŞİR ALDILAR...
ELLER YUKARI!
9

DAHA SONRA...
İŞTE, KUZEYLİLER!
KÖPRÜYÜ GEÇTİK Mİ KURTULDUK DEMEKTİR...
KUZEYLİLER!.. KÖPRÜYÜ GEÇİYORLAR!
DURUN!.. IRMAĞIN BU KIYISINDA GÜNEYLİLER VAR!..
TUZAĞA DÜŞECEKLER!..
TOPU KULLANALIM!.. BİR ŞEYLER YAPMALIYIZ...
HAYIR, TOPU ONARAMAM!.. SONRA GÜNEYLİLERE ATEŞ EDERSİN..
HANİ BİZİMLEYDİN?
SİZİNLEYİM, AMA GÜNEY'LİYİM...

ÖYLE Mİ?.. AL BAKALIM!..
ATEŞ ET PİS TOP, ATEŞ ET! PİS GÜNEY'Lİ TOP, ATEŞ ET!..
ŞENG
BUUM
!!
NE YAPTIM BEN?!..
KUZEYLİLER TUZAĞA DÜŞTÜ!.. YARDIM DA ALAMAZLAR ARTIK!
HİÇ BİRŞEY YAPAMAYIZ!..
NE YAPALIM? GENE ESİR DÜŞECEĞİZ!..
BÖYLECE GÜNEY'LİLER BİZİ ESİR ALDILAR...
ELLER YUKARI!
9

KÖPRÜYÜ KİM UÇURDU?
O....

BİZ HAPSEDİLDİK AMA O...

KUTLARIM... YİĞİT BİR GÜNEYLİSİN...

ANLIYORSUNUZ DEĞİL Mİ, ÇOCUKLAR... O GÜN YALAN SÖYLEMİŞTİM KÖPRÜYÜ O UÇURDU DİYE... DOSTUMA...

YARDIM ETMEK İÇİN... HERŞEY ARAMIZDA KALDI.. ÖZGÜRLÜK, O ÇOK ÖNEMLİYDİ...

SONUNDA SAVAŞ ESİRLERİ DEĞİŞTİRİLİRKEN BİZ DE GERİ GÖNDERİLDİK...

DOST HER ZAMAN DOSTTUR.. NE OLURSA OLSUN.. GENE GÖRÜŞÜRÜZ.
10

SON

her hafta bir konuk

CÜNEYT ARKIN

Ben Eskişehir'de doğdum. Evimiz kerpiçtendi, duvarları kireçliydi. Sokaklarımız tozlu olurdu. Yağmurdan sonra gökbaşı ot kokardı. Su birikintilerine güneş vurunca da oynamaya çıkardık. İri adamlar dut satarlardı. Akasya ağaçlarının tepesine çıkar, çiçeklerini yerdik.

Yaz uzun ve sarı olurdu. Kireçli duvarlarda durgunlaşır ve sararırdı. Akasyaların gölgelerine sırtımızı dayar, uzak kentlere, dağların ötelerinde kaybolmuş ülkelere ait düşler kurardık. Hep kaybolmuş bir şeyi bulmak isterdim. Sonra babam gelir, bizi alır çiftliğe götürürdü. Güneş ve toprak kokan bir yerdi, kara iri elli adamlar çalışırdı. Akşam usuldan bir yelle kırdan dönen koyunların sesi gelirdi. O yel süt beyazı gibi bir şeydi, önce mor küçük çiçeklerin üzerinde titreşir, sonra gelir kulaklarımızda yuva yapardı. Çok geçmeden güneşin önünde kızarmış göğe yükselen tozların arasından beyaz koyunlar görünürdü. Kuzular çiftlikten acele acele onları çağırırlardı. Çok geçmeden avluda kuzuların zevkle titreyen küçük kuyrukları ve annelerinin sürmeli bakışlarıyla eğilmiş onları koklayan başları birbirine karışırdı. Yüzlerce kuzu bir anda hiç şaşırmadan annelerini bulurdu. Babam, "Her anne başka kokar," derdi ama, ben onların bunca kalabalıkta birbirlerini bulmalarında daha başka şeylerin olduğuna inanırdım. — Örneğin "YAŞAR"lar — doğumda anneleri ölen kuzulara Yaşar adını takıyorduk. Bu onların uzun ömürlü olması için bir dilekti ama hiç ötekilere benzemez, küçük kavruk ve hasta bir gün ansızın ölüverirlerdi. Onlara arkadan yavrularını emzirirken yaklaşsalar bile hemen burunla itilir ya da o telâşta ansızın memeye sarılsalar, hemen tekmelenirlerdi. "YAŞAR"lar bu süt cümbüşünde hep kıyıda sessiz itilmiş bekleşirlerdi. Ama çok geçmeden onları doyurmanın bir yolunu buldum : Anne yavrusunu emzirirken yavaşça sokulup gözlerini kapıyordum. O zaman Yaşar hemen boş memelere saldırıyor, büyük bir aç gözlülükle emiyordu. Koyun işi farkedince, ötekine gidiyorduk. "YAŞAR"lar normal kuzulara göre daha çok süt emmelerine karşı, bir türlü büyüyemiyorlar ve ölüyorlardı. Bir türlü onları öldürenin ne olduğunu anlayamadım. Belki annelerin ot renkli gözlerindeki yaşam kokan uslu şefkatlerinden yoksun olmaktı.

Geceleri köpekler ürmeye başlayınca koyunları otlatmaya çıkardık. Çoban, beyaz kepeneği sırtında, önde giderdi. Eşeğin sırtında yün heybede peynir ve ekmekten azığımız olurdu. Köpekler etrafımızda koşuştururlardı. Gecenin mor bir karanlığı olur, rüzgârın çalılara takılan tekdüze sesini arasıra bir baykuşun sesi bölerdi. Ardından bir köpek uzun uzun ulur, ona kalın bir karşılık verirdi. Ardından gecenin içinde koyunların kopardığı otların sesi uzar uzar uykum gelirdi. O zaman iki şeyden çok korkardım; öyle dalmış giderken otların koyuluğuna gizlenmiş bir çukura düşüvermek. Bütün omurgalarım sarsılır, her tarafım ürperirdi. Bazan da önümden ansızın delice kanat çırpışlarıyla bir yerden bir kuş havalanıverirdi. O zaman elimde olmadan geri sıçrardım. Yüreğim gecede duyulacak gibi küt küt vururdu.

Koyunlar doyar, geviş getirerek dinlenmeye başlayınca nadasın yumuşak bir yerine uzanır, başımı irice bir toprak keseğine kor, yüzüm yıldızlara dönük uyurdum.

Köpeğim yanıma oturur beni beklerdi.

Sabah çiftliğe üzerime bütün gece bulaşmış, toz, koyun ve ot kokularıyla dönerdim. Çobanın güneşten yanmış kara bir yüzü vardı. Kocaman elleriyle süt sağar bana içirirdi. Beyaz sakalında geceden takılmış ot olurdu. Gözleri hep kısıktı. Her şeye güneşe bakar gibi bakardı.

Yazın ortasında babamla köye giderdik. Arabayı damızlık iki öküz çekerdi. Araba yaz meyveleriyle dolu olurdu. Onlara köyün çocuklarına dağıtırdık. Anadolu'da yazın çok az çocuk meyve yer çünkü. Babam her su başında durur, yıkanır ve semaveri ateşlerdi. Ben köpeğimle dolaşmaya çıkardım. Su buz gibi olurdu. Yüzlerce kuş görürdüm. Leylekler yavrularını korumak için yılanlarla döğüşür, sonra gider gagalarını otlarda temizlerlerdi. Babam, "O otlarda yılanın zehrine karşı ilaç var, " derdi. Sonra bütün ilaçların otlardan yapıldığını söylerdi. Hava serinleyince yola çıkardık. Bütün gece yıldızların, otların içinde yürürdük. Çoban yıldızı dostumdu, yolumuzu onunla bulurduk. Ay bulutlarda kaybolunca durur ateş yakardık, babam çayı demler, kısık bir sesle türkü söylerdi. Arasıra otlayan hayvanların, çalılara sürtünen derilerinin sesi gelir, köpeğim havlar, uzaktan bir çakal ya da rüzgâra karışmış bir ses bir yerlerden onu cevaplardı. Babam beni yanına

oturtur, "Dinle bak," derdi, "otların büyümesini duyuyor musun? "Sabah yapraklara asılı çiy damlası üzerinde güneş doğardı. Öküzlerin derisi yeşile çalık bir renk alır, iri gözlerinde gideceğimiz uzak yerlerin sisleri içinde mor dağlar belirirdi. Güneşin altında ayçiçeği çekirdeği kıra kıra giderdim. Sonra yüzüm yanar, dudaklarım çatlardı. Günler sonra köye varırdık. Vişneleri elleri, yüzleri kıpkırmızı oluncaya kadar yerdi çocuklar. Köy güneşin ve toprağın içinde kaybolmuş gibi bir yerdi. Harman yerlerinden düğen taşları toplar, gece babam yaşlı köylülerle ocağın önünde sarma sigaralarıyla çay içip, ekinlerden, hayvanlardan konuşurken onları sayar, birbirine sürten çıkan kıvılcımlar ardında hiç söylenmemiş masallar düşünürdüm. Yatağım kavun, mısır kokardı. Köy erken uyurdu. Beyaz yazmasında küçük pencereden odaya gelen mavi bir ay ışığı dalgalanırdı. Bana annemi sorardı. Onu özlediğini söylerdi. "Birbirimizi göremeden öleceğiz," derdi.

Sabah tandır ekmeğine sürülmüş tereyağla süt içerdik. O saatler herkes tarlalara gitmiş olurdu. Teyzem, "Güneş senden önce uyandı," derdi. Bahçeden sineklerin acı yeşil vızıltıları gelirdi. Gün boyu harman sürer, ayran içerdim. Soğanla tandır ekmeği yerdik köy çocuklarıyla.

Akşam üstü alabildiğine bir hüzün çökerdi köye. Bozkırdan serseri bir rüzgâr acılar içinde çalı çırpıları sürükleyerek gelirdi. O zaman bostan yoluna çıkardım. Tepede tahta kulübesi önünde kaba giysileri içinde bostan bekçisini dimdik göğe bakar bulurdum. Katı, toprak gibi bir yüzü vardı. Yalnızlık ve hüzün dolu bir sesle, "Az sonra geçecekler," derdi. Mavilerin yer yer kızardığı gökyüzüne bakardık beraberce. Çok geçmeden, oralarda güneşin önünde bir karaltı belirir, bir kırlangıç sürüsü kuzeye doğru süzülürdü. Garip bir mutlulukla gülerdi adam. Bana bir şey söylemeden sırtını döner, bozkıra doğru yürürdü.

Onun o kaybolmuş Anadolu köyünde, kaybolmuş hayatına tek anlam veren kırlangıç sürülerini yıllar oldu göremiyorum. Yalnızlık artık büyük şehirlere kadar geldi galiba.

ÜÇ SORU – ÜÇ CEVAP

DÜNYANIN EN UZUN BOYLU İNSANLARI NEREDE YAŞAR ?

Yapılan araştırmalar, dünyanın en uzun boylu insanlarının Afrika'da yaşadığını ortaya çıkarmıştır. Watusi kabilesinin yerlileri, ortalama 210 cm. boyundadır. Bu kabilenin sadece erkekleri değil, kadınları da aynı boydadır.

Soran : Emine İlkorur (Bodrum)

ARILAR NİYE VIZILDAR ?

Arıların vızıltıları, kanat çırpışlarından çıkan seslerdir. Arılar uçarken öylesine hızlı kanat çırparlar ki, bu çırpışlar kulaklarımıza vızıltı olarak gelir.

Arılar, bazen kovanlarının girişinde havada durarak kanat çırparlar. Böylece, kovanın içindeki sıcak havayı ve rutubeti dışarı atarlar, içeriyi serinletirler. Kovan başında vızıltılar duyarsanız, bilin ki arılar sıcaktan bunalmışlar, yelpazeleniyorlardır.

Soran : Ahmet Coşkun (Eskişehir)

UÇAN DAİRELER GERÇEK MİDİR ?

Bazı insanlar gökyüzünde uçan daireler gördüklerini öne sürmüşlerdir. Gerçekte ise, bunlar başka gezegenlerden gelmiş yabancı cisimler değil, güneş ışığının havada yansımasından ortaya çıkmış bir göz aldanmacasıdır.

Havadaki düzgün buz kristalleri, birer ayna gibi güneş ışığını yansıtırlar. Bazı insanlar da, bu yansımaları, gökyüzünde ışık saçan yabancı cisimler sanırlar.

Soran : Nergis Gül (Bolu)

TİLKİYLE KURT KUYUDA

(Aisopos - Çocukluğumda babam anlatmıştı.)

Köylüler iki kovalı
bir çıkrık kurmuşlar kuyuya
dolu kova çıkarken yukarı
boş kova inermiş aşağı.

Yaz günü susuzluktan
dili damağı kavrulmuş Tilki
atlamış kovanın birine
inmiş çıngır mıngır
serinlemiye.

İçmiş kana kana buz gibi suyu
Oh, demiş, ölmüşlerinin canına değsin
kim yapmışsa bu kuyuyu.

Ama sıra çıkmaya gelince kuyudan
apışıp kalmış Tilkicik
taşlar kaygan mı kaygan
gökyüzü yukarda mavi bir delik :

— Uyy, demiş, inmesine hoş indik ama
nasıl çıkacağımızı düşünemedik.

Böyle sızlanıp dururken
kuyunun ağzından
bir kurt yarı beline değin eğilmiş
onun da dili bir karış dışarda
Tilki sevinçle bağırmış yukarıya :

— Ne duruyorsun, gelsene yanıma
sen de iç şu soğuk suyu.

— Geleyim ama nasıl, derin kuyu.

— Öbür kovayı da senin için hazır ettik.

Kurdun usu yatmış bu işe
binmiş boş kovaya
geçmiş inişe,
Tilki de yukarıya.
Karşılaşmışlar yarı yolda :

— Peki sen nereye ?

— Dostum, ben suyumu içtim
çıkıyorum yukarı.

— Suyu içtikten sonra ben nasıl çıkacağım ?

— Ha, demiş Tilki, bak bende yok yalan
sen bana yalnız nasıl inileceğini sordun
çıkış sana aittir
sen hele susuzluğunu dindir
belki senden daha ağır
bir susuz yolcu gelir
aklın varsa onu razı et
benim bırakacağım boş kovaya bindir.

— 1980 Olimpiyatlarına hazırlanıyorum. . .

Denizaltındaki yapılar, akıntılara karşı koyabilmek ve suyun doğal akışını engellememek için köşeli yapılmayacak

Sualtı araştırma merkezi : Denizanasına benzeyen biçimiyle, bu yapı çok yavaş hareket edecek, akıntılara dayanıklı olacak. 3000-4000 metre derinliklere inebilecek bu yapının altında mekanik kollar var.

Akdeniz'de kurulması düşünülen Deniz Müzesi : Müzede bir tiyatro salonu, laboratuarlar lokantalar ve bir otel var.

DENİZALTINDA YAŞAM

İnsanlar çok yakın bir gelecekte denizaltında kentler kuracaklar. O kentlerin evlerinde yaşayacaklar, lokantalarında yemek yiyecekler, otellerinde konaklayacaklar.

Deniz, derinliklerinde besin maddeleri, hammaddeler ve enerji bulunduruyor. Bugün bunların hepsini yeterince kullanamıyoruz. Petrolün yüzde onunu, besin maddelerinin yüzde üçünü denizlerden sağlayabiliyoruz. Sular, dünyamızın yaklaşık olarak dörtte üçünü kapladığına göre, bu oranlar daha da arttırılabilir. On yıl içinde, petrolün yüzde kırkı denizden sağlanacak.

Dünya nüfusu hızla artıyor. Gelecekte, besin ve yaşayacak yer bulmak için büyük güçlüklerle karşılaşılacak. İnsanoğlu bu sorunları çözmek için denizlere yöneldi. Denizaltında kentler kurmak için çalışmalara başlandı.

Denizaltındaki yapılar yuvarlak olacak. Köşeli yapılar, akıntılara karşı engel oluşturdukları için kullanılamayacak. Yapılar, suyun doğal akıntısını engellememelidir.

Şimdiden,denizaltındaki çalışmaları yürütecek araştırma kuleleri planlandı. Yakında bir Sualtı Üniversitesi de kurulacak. Amerika Birleşik Devletleri'nde, San Francisco körfezinde bir de yüzer sergi açılacak. Bu sergide, ziyaretçilere denizaltı yaşamı konusunda bilgi verilecek, açık oturumlar düzenlenecek, filmler gösterilecek.

Bu çalışmaların sonunda yeni bir uygarlığın, bir "Denizaltı Uygarlığı"nın doğacağı sanılıyor.

Bilim adamı Jacques Rougerie'nin tasarladığı deniz çiftliği : Bu çiftlik, 20-40 metre derinlikte kurulacak. Çapı 15-20 metre arasında değişiyor. Çiftliğe giriş-çıkışlar, alt boşluktaki kapıdan olacak. Her yapıda 10-20 kişi kalabilecek.

Altın Yumurtlayan KAZ 2

Kuklalarla
Hazırlayan
M.ÖKKEŞ İLHAN

Anlatan
Erdoğan Tokmakçıoğlu

Artık her gece kaz altın yumurtluyor, Memiş de onları alıp bir yere gizliyormuş...Ama bir gece hancının karısı durumu anlamış... Kocasına giderek :

— Aman bey, demiş, gözlerime inanamadım; bizim Memiş'in bir kazı var, her gece beş altın yumurtluyor !

Hancı :

— Tamam, demiş, sen işi bana bırak! Ben kazı o aptalın elinden almasını bilirim. Bu gece kazı çalacağız ondan.

Gece yarısı Memiş kimbilir kaçıncı uykusundayken hancı ile karısı usulca samanlığa girmişler. Hancının elinde bir fener varmış... Karısı hemen kazı kucaklamış. . .İkisi birden ahırın kapısına doğru yönelmişler. . .Tam bu sırada kaz avazı çıktığı kadar bağırmaz mı :

— Gaaak, gaaak, gaaak!

Memiş uyanmış, kazının hancı ile karısı tarafından çalınmak istendiğini anlayınca bağırmış :

— YAPIŞKA !

Haydaaa! Bir anda kadın kaza, hancı da kadına yapışakalmışlar... Ama ne yapışma! Ne kadar uğraşsalar birbirlerinden kurtulamıyorlarmış. . .

Başlamışlar yalvarmaya :

— Aman Memiş, biz ettik, sen etme !

— Kurtar bizi !

— Hadi Memiş !

— En güzel pastaları sana vereceğim !

Memiş :

— Olmaz, demiş sizi kadı efendiye götüreceğim!. . . Başkasının malını nasıl çalarsınız!. . Cezanızı kadı versin ! Yürüyün bakalım !

Önde kaz, arkada kadınla hancı, en arkada da Memiş çıkmışlar handan dışarı . Sabah ha oldu ha olacakmış. Gökte yıldızlar isli lâmbalar gibi asılıymış.

Sabaha doğru kadı efendinin huzuruna varmışlar. Memiş :

— Kadı efendi, demiş, bunlar benim altın yumurtlayan kazımı çaldılar. Ben de onları birbirine yapıştırdım !

Kadı gülmüş ve :

— Hadi canım, demiş, böyle saçma şey olur mu? Ben şimdi onları birbirinden ayırırım! Senin de yalancılığın ortaya çıkar.

Kadı yerinden kalkmış ; hancıyı tutar tutmaz o da yapışıp kalmış. Bu kez üçü birden yalvar-yakar olmuşlar:

— Aman Memiş, kurtar bizi, sen haklıymışsın !

Memiş :

— Olmaz, demiş, Hepinizi beye götürüp durumu bir bir anlatacağım. . . Sorunu bey çözsün. . .Hadi bakalım, doğru beyin konağına. . .

Kaz, kadın, hancı, kadı efendi birbirine yapışık, arkalarında Memiş koyulmuşlar yola.

Tam o sırada beyin konağında yüzü gülmeyen kızı sabah sabah şöyle temiz bir hava almak amacıyla penceresini açmış dışarıyı seyrediyormuş. Bir kazın arkasına yapışık üç kişinin bağıra çağıra konağa doğru ilerlediklerini görünce, önce hafifçe gülümsemiş, derken kahkahalarla gülmeye, gözlerinden yaşlar akarak gülmeye, katılıncaya kadar gülmeye başlamış. . .

Bir hizmetçi koşa koşa beye gitmiş:

— Aman efendimiz, demiş, koşun.. Kızınız gülüyor, kahkahalar atarak gülüyor !

Bey,daha yerinden kalkmadan kapı açılmış, önde Memiş, ardında birbirine yapışık kaz,kadın. hancı ve kadı efendi girmişler içeriye. . .

Bey, kızının neye güldüğünü hemen anlamış.

Memiş, bütün öyküyü anlatmış beye. . .

Bey, biraz düşündükten sonra şöyle konuşmuş :

— Kızımın gülmesine, biribirlerine yapışık şu kaz ve ardındakiler neden oldu. Hadi, kurtar onları Memiş! Çünkü, istemeyerek de olsa yaptıkları bu iyilikten dolayı kendilerini bağışlıyorum !

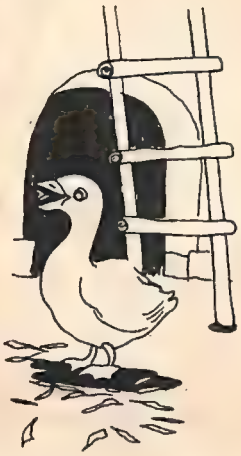

Memiş :

– KOPUŞKA ! diye bağırmış.

Bağırır bağırmaz da kaz kadından, kadın hancıdan, hancı kadı efendiden kopup ayrılmışlar ve derin bir soluk almışlar.

Bey, şöyle sürdürmüş konuşmasını:

– Şimdi herkes Memiş'ten özür dilesin. . . Memiş de herkesi affetsin. . . Verdiğim söze gelince... Yıllardır yüzü gülmeyen kızımın artık yüzü gülüyor. bunu Memiz sağladı. . .Kızım Memiş ile evlenecektir.

Böylelikle iyi kalpli Memiş ile beyin kızı yedi gün yedi gece süren bir düğün sonunda hayatlarını birleştirmişler. . . Altın yumurtlayan kaz da yanlarında,, ömürlerinin sonuna kadar mutlu günler yaşamışlar.

Onlar ermiş muradına. . .

Biz çıkalım kerevetine. . .

Gökten üç elma düştü : Biri sizin, biri altın yumurtlayan kazın, biri de masalcının. . .

Aşağıdaki her sorunun altında dört cevap bulacaksınız. Bu cevapların üçü yanlış biri doğrudur. Doğru olduğunu sandığınız cevabı işaretleyin.

SOSYAL BİLGİLER

İLİMİZ VE BÖLGEMİZ

1. Bir köyde en çok kaç kişi yaşar ?
   (a) 100
   (b) 2000
   (c) 9000
   (d) 15000

2. Muhtar kime denir ?
   (a) Köyü yönetmek üzere hükümetin gönderdiği kişiye.
   (b) Köyün en yaşlı kişisine.
   (c) Köy halkının seçtiği yöneticiye.
   (d) Köyün en zengin kişisine.

3. İmece nedir ?
   (a) Köy işlerinin elbirliğiyle, yardımlaşarak yapılmasıdır.
   (b) Bir halk dansıdır.
   (c) Köy sokaklarına verilen addır.
   (d) Köy İhtiyar Meclisi'nin öteki adıdır.

4. Bucak nedir ?
   (a) Köylerin yönetim bakımından birleşerek oluşturduğu kuruluştur.
   (b) Muhtarın yardımcısıdır.
   (c) Köy yollarını yapan kuruluşun adıdır.
   (d) Köylülerin ödediği vergidir.

5. Kaymakam kimdir ?
   (a) Bir ildeki muhtarların en yaşlısıdır.
   (b) Bir ilçedeki askerlik şubesinin başkanıdır
   (c) Bir ilçeyi yönetmek üzere halkın seçtiği kişidir.
   (d) Bir ilçenin başındaki en büyük devlet memurudur.

6. Vali kimdir ?
   (a) Bir ili yönetmek üzere halkın seçtiği kişidir.
   (b) Bir ilin başındaki en büyük devlet memurudur.
   (c) Bir ildeki devlet memurlarının en yaşlısıdır.
   (d) Türkiye Büyük Millet Meclisi üyesidir.

7. Türkiye'de kaç il vardır ?
   (a) 65
   (b) 66
   (c) 67
   (d) 68

8. Defterdar kimdir ?
   (a) Bir ildeki okulların çalışmasını denetleyen kişidir.
   (b) Bir ilin sağlık işlerinden sorumlu kişidir.
   (c) Bir ilin para işlerini yürüten devlet memurudur
   (d) Bir ilin tarım işlerini yürüten devlet memurudur.

9. Bayındırlık Müdürlüğü ne iş yapar ?
   (a) Bir ildeki devlet kara yollarının yapılışını, bakımını ve onarımını sağlar.
   (b) Bir ildeki hayvanların bakımını sağlar.
   (c) "Bayındırlık" adlı ilçenin yönetimini sağlar.
   (d) İlçelerde suç işlenmesini önlemeye çalışır.

10. Tapu ve Kadastro Müdürlüğü ne iş yapar ?
    (a) Yurttaşların kimlik cüzdanlarını verir.
    (b) Yurtiçi ve yurtdışı haberleşmeyi sağlar.
    (c) Yurttaşlar arasındaki anlaşmazlıkları çözer ve suçluları cezalandırır.
    (d) Yapıların, arsaların sınırlarını saptar; alım-satım işlemlerini yürütür.

11. Belediye seçimleri kaç yılda bir yenilenir ?
    (a) 2
    (b) 3
    (c) 4
    (d) 5

12. Nüfus kütüğü nedir ?
    (a) Nüfus müdürlüklerinde tutulan defterdir.
    (b) Belediyelerin Nüfus müdürlüklerine verdiği kışlık yakacaktır.
    (c) Bir belediye parkındaki fidanların tümüdür.
    (d) Pasaportun öteki adıdır.

13. Yargıtay nedir ?
    (a) Cumhuriyet Savcısı'nın öteki adıdır.
    (b) Yüksek mahkemedir.
    (c) Emniyet Müdürlüğü'ne bağlı bir kuruluştur.
    (d) Avukatların oluşturduğu bir meslek kuruluşudur.

14. Genel seçimler kaç yılda bir yapılır ?
(a) 3
(b) 4
(c) 5
(d) 6

15. Anayönler kaça ayrılır ?
(a) İkiye : Doğu, batı.
(b) Dörde : Doğu, batı, kuzey, güney.
(c) Altıya : Doğu, batı, kuzey, güney, doğu-batı, kuzey-güney.
(d) Sekize : Doğu, batı, kuzey, güney, kuzey-doğu kuzey-batı, güney-doğu, güney-batı.

16. Yönleri gösteren aracın adı nedir ?
(a) Göktaşı.
(b) Paratoner.
(c) Pusula.
(d) Barometre.

17. Plato nedir ?
(a) Akarsuların denize aktığı yerdir.
(b) Dağların yamacıdır.
(c) 1000 metreden yüksek yeryüzü çıkıntısıdır.
(d) Akarsular tarafından yarılmış düzlüktür.

18. Akarsular tarafından yarılmış doğal çukurlara ne denir?
(a) Ova.
(b) Vadi.
(c) Sıradağ.
(d) Bozkır.

19. Maki nedir ?
(a) Tarıma elverişli topraklara verilen addır.
(b) Sert yapraklı, bodur bitkilerdir.
(c) Yüksek ağaçlardan oluşmuş ormanlara verilen addır.
(d) Bütün bitkilere verilen genel addır.

20. Trafik nedir ?
(a) Otomobil, otobüs ve kamyonların gidiş-gelişlerine verilen genel addır.
(b) İnsan, hayvan ve taşıtların yollarda geliş-gidişlerine verilen genel addır.
(c) Taşıt sürücülerinin kurduğu bir dernektir.
(d) Bir kamyon markasıdır.

21. Trafik ışıkları kaç renktir ?
(a) İki : Kırmızı, yeşil.
(b) Üç : Kırmızı, yeşil, sarı.
(c) Dört : Kırmızı, yeşil, sarı, mavi.
(d) Beş : Kırmızı, yeşil, sarı, mavi, beyaz.

22. Bisiklet ehliyeti alabilmek için en az kaç yaşında olmak gerekir. ?
(a) 6
(b) 9
(c) 11
(d) 18

23. Turizm nedir ?
(a) Yurtiçinde ve yurtdışında yapılan gezilere verilen genel addır.
(b) Yabancıların yurdumuzda yaptığı gezilere verilen addır.
(c) Ekonomik kalkınmaya verilen genel addır.
(d) Büyük otellere verilen genel addır.

24. Yurdumuza giren yabancı paraların tümüne ne denir?
(a) Banknot.
(b) Transatlantik.
(c) Dolar.
(d) Döviz.

25. Bilim ve sanat eserlerinin halka gösterildiği yapılara ne denir.?
(a) Arkeoloji.
(b) Cami.
(c) Müze.
(d) Tersane.

DAĞARCIK

Hangisi doğru ?

1. Bir işin nasıl yönetileceğini madde madde gösteren yazılı kâğıt ya da kitap.
(a) Yönelim (b) Yönseme
(c) Yönetmelik (d) Yönetmenlik

2. Çok ve sağlam bilen ve bildiğini kendisi ve başkaları için en yararlı biçimde kullanabilen kimse.
(a) Bilgiç (b) Bilge
(c) Bilim (d) Bilinç

3. Canlıları, araya düşünce girmeksizin kendilerine yararlı ya da gerekli birtakım işlere sürükleyen duygu.
(a) İçgüdü (b) Duyarlık
(c) Us (d) Destek

4. Elindekinden hoşnut olan, gözü çokta olmayan.
(a) Kanık (b) Alçakgönüllü
(c) Açgözlü (d) Cılız

5. Nitelikleri bakımından bir bütün oluşturan ve en çoğu bir arada bulunan canlıların tümü.
(a) Toplantı (b) Topografya
(c) Toptan (d) Toplum

Cevaplar 46. sayfada

Oliver Twist

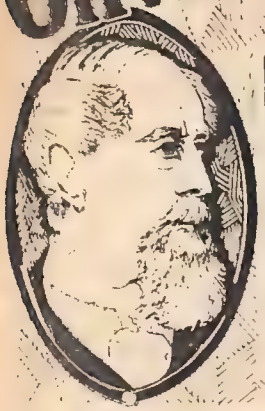

CHARLES DICKENS'in ünlü klâsiği

İkinci Bölüm

Oliver Twist, dokuz yılını yetimhanede geçirir. Arkadaşları, biraz daha yemek istemesi için, Oliver'i ahçıya gönderirler.

Oliver, "Biraz daha yemek alabilir miyim?" dedi. Ahçı, sağlıklı biriydi; ama bu sözleri duyunca yüzü birden soldu. Kepçesini ocağa vurarak, "Ne?" diye kükredi. Hem şaşırmış, hem de öfkelenmişti.

Oliver, "Lütfen efendim, biraz daha istiyorum," diye tekrarladı. Ahçı,Oliver'i sımsıkı yakalayarak Bay Bumble'a seslendi.

Bay Bumble, olanları anlatmak için içeri koştu. "Oliver Twist biraz daha yemek istedi," diye bağırdı. Oturanlardan biri, "Kulaklarıma inanamıyorum," dedi. "Bu çocuğu asmalı!"

Oliver hemen hapsedildi. Soğuk günleri taş duvarlar arasında geçiriyordu. Bay Bumble, onu her sabah buz gibi suyun altına sokuyor, sonra da bastonuyla dövüyordu.

Oliver Twist'i, arkadaşlarına ders olsun diye, her gün yemekhanede dövdüler. Sonra da onu satılığa çıkardılar.

Gamfield adında bir baca temizleyicisi, afişi gördü. Çocuğu almaya karar verdi. Oliver'i getirdiler. Bay Gamfiled, "Bakalım, baca temizlemesini öğrenecek mi?" dedi.

Sonra Bay Bumble'a döndü: "Oliver Twist'in geleceğini hiç merak etmeyin. Ona iyi bakacağım. Zaten görüyorsunuz, ben ince bir adamım. Kimseye kötülük etmem."

Oliver'in yaşamında yeni bir dönüm noktası başlıyordu. Yargıç,Oliver'e, "Ne o? Yoksa korkuyor musun?" dedi. Oliver, "Beni bu adama vermeyin," diye yalvardı.

Yargıç, Oliver'i baca temizleyicisine vermedi. Bu arada, Sowerberry adlı bir tabutçu ortaya çıktı, küçük bir yardımcı aradığını söyleyerek Oliver'i istedi.

Oliver Twist'i, Sowerberry'ye verdiler. Dokuz yaşındaki çocuk, ilk gecesini tabutlar arasında geçirdi. Korkudan gözünü bile kırpmadı o gece.

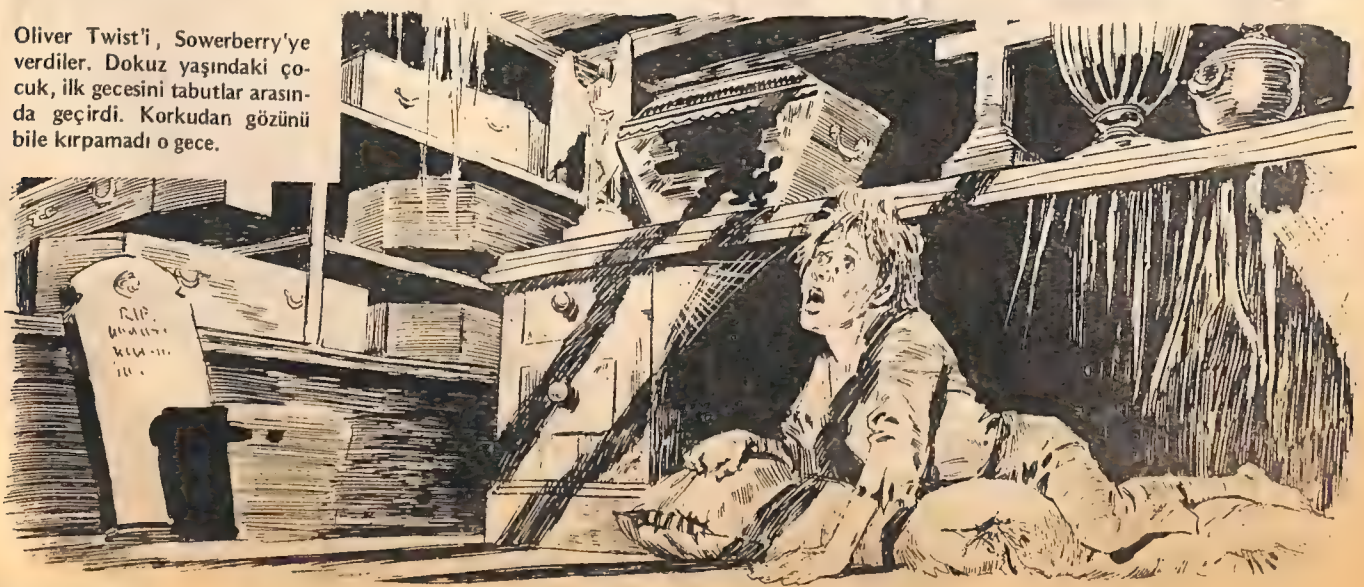

Devam edecek

LARRY YUMA

SICAK RÜZGAR

ÇIKAN KISMIN ÖZETİ:

İKİ YAŞLI KARI KOCA, LARRY'NİN ATINI ÇALARLAR... BU ARADA, BOB LANE, EVITA'NIN NİŞANLISI AUGUSTİN'İ YARALAR...

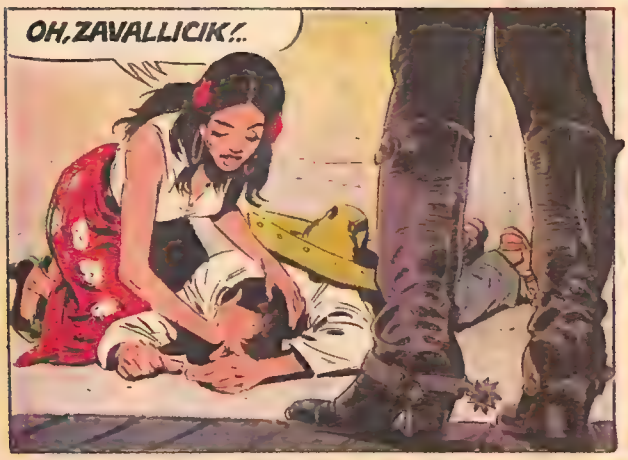

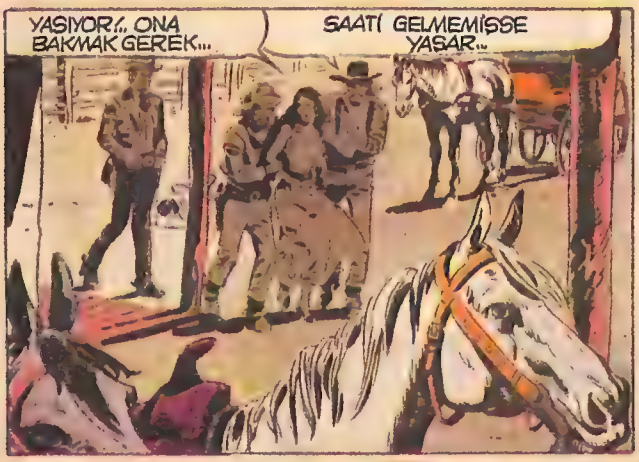

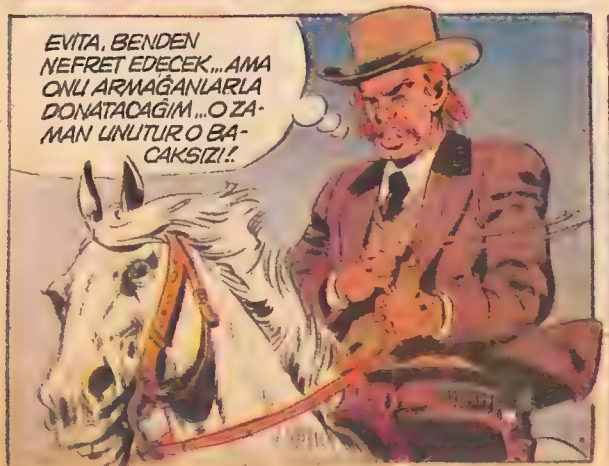

BİR ARABA!..
HIMM!.. SÜRÜCÜSÜNÜN HALİ BENDEN DE KÖTÜ GÖRÜNÜYOR!..
HOP, DUR BAKALIM!
KÖTÜ YARALANMIŞ!.. BU DURUMDA YOLA DEVAM EDERSE, DOKTORDAN ÇOK RAHİP GEREKECEK!..
KASABA YAKIN... AMA SARSINTIYA DAYANAMAZ...

BOB LAVE EVİTA'YI KA-
CIRDI..KURTARIN ONU!
KENDİNİ ZORLAMA DOSTUM...
KİM BU EVİTA, ONU SONRA
DÜŞÜNÜRÜZ...
ŞİMDİ SENİN
DURUMUN
ÖNEMLİ...
DOKTOR NERDE BU-
LABİLİRİM ACABA?
BİR DOKTOR OLACAK..TABİİ Kİ MEYHANEDEDİR...
ANCAK İŞİNİZE YARAYACAĞINIZI
SANMAM...
ACELESİ VAR
GALİBA..!
POSADA
DOKTOR MU?!
PÖHH!..
BİR ZAMANLAR
VARDI...
ONDAN ARTA KALANI İS-
TERSENİZ BUYURUN...

BAKSANA... AUGUSTİN'İN ARABASI DEĞİLMİ O?!
HAYRET! BURAYA KADAR NASIL GELEBİLDİ O?
EĞLENCENİZİ BOZDUĞUM İÇİN ÖZÜR DİLERİM DOKTOR.. AMA SİZE İHTİYACIMIZ VAR..
BİRİ GÖVDESİNİ KURŞUNLA DOLDURMUŞ... EĞER YARDIM ETMEZSENİZ ÖLECEK..
NERDE... GLUP!.. NERDE BU YARALI?!
BURDAN ÜÇ MİL ÖTEDE YOL KENARINA BIRAKTIM.. TAŞIMAK MÜMKÜN DEĞİLDİ...
!!
AUGİSTİN'İ BULMUŞ... BURADAN AYRILMASINI ENGELLİYELİM...
BOB, BU YARDIMI UNUTMAZ...
OKEY DELİKANLI, HAZIRIM... MARSON İSTEN KAÇMAZ...
GİDELİM!..
BIFF!

KIMILDAMA AHBAP!
NE ZAMANDAN BERİ BURADA YABANCILARIN SÖZÜ GEÇİYOR?! EMİRLERİ KİM VERİR BURDA?!
BU TANRININ BİLE UNUTTUĞU KASABADA HEPİMİZİN TEK HAKİMİ BOB LANE'DİR.. ANCAK, BİR YARALININ HAYATI.....
....SÖZ KONUSU İSE... GLUP!.. GÖREVİM... AÇILIN BEYLER!..
ANLAŞILDI... SANA LAFI İYİ ANLATAMADIK GALİBA!..
SOCK!
UH!
KIMILDAMA DEDİM!..
BANG! SMACK!
SCRASH!

Devam edecek

ELEKTRİK SÜPÜRGESİ

Makinanın arkasında bulunan torba, tozları biriktirir. Torba, elektrik süpürgesinden çıkartılır ve tozlar çöp sepetine dökülür.

Yeni buluşlar, ev kadınına yardımcı olmaktadır. Elektrik süpürgesi, elli yıllık tarihçesiyle, bu yararlı buluşlardan biridir.

Eski çağlardan beri söylenen bir söz vardır: "Ev kadınının işi hiç bitmez." Gerçekten de doğru bir sözdür bu. Çevrenize bakınca göreceksiniz: annenizin, teyzelerinizin ev işleri hiç bitiyor mu?

Günümüzde artık kadınlar da çalışıyor. Bilim adamları, çalışan kadının ev işlerini azaltmak için yeni buluşlar peşinde koşuyorlar.

Bu buluşlardan biri, elli yıllık bir tarihçesi olan elektrik süpürgesi. Evin temizliğini büyük ölçüde kolaylaştırıyor.

Bu aracın nasıl çalıştığını hiç merak ettiniz mi?

Elektrik süpürgesinin çalışması çok basittir. Makinanın ortasına yerleştirilen bir vantilatör, güçlü bir motorla döndürülür ve tozları emer. Fırçaların yardımıyla yerden emilen tozlar makinanın arkasında bulunan torbada toplanırlar.

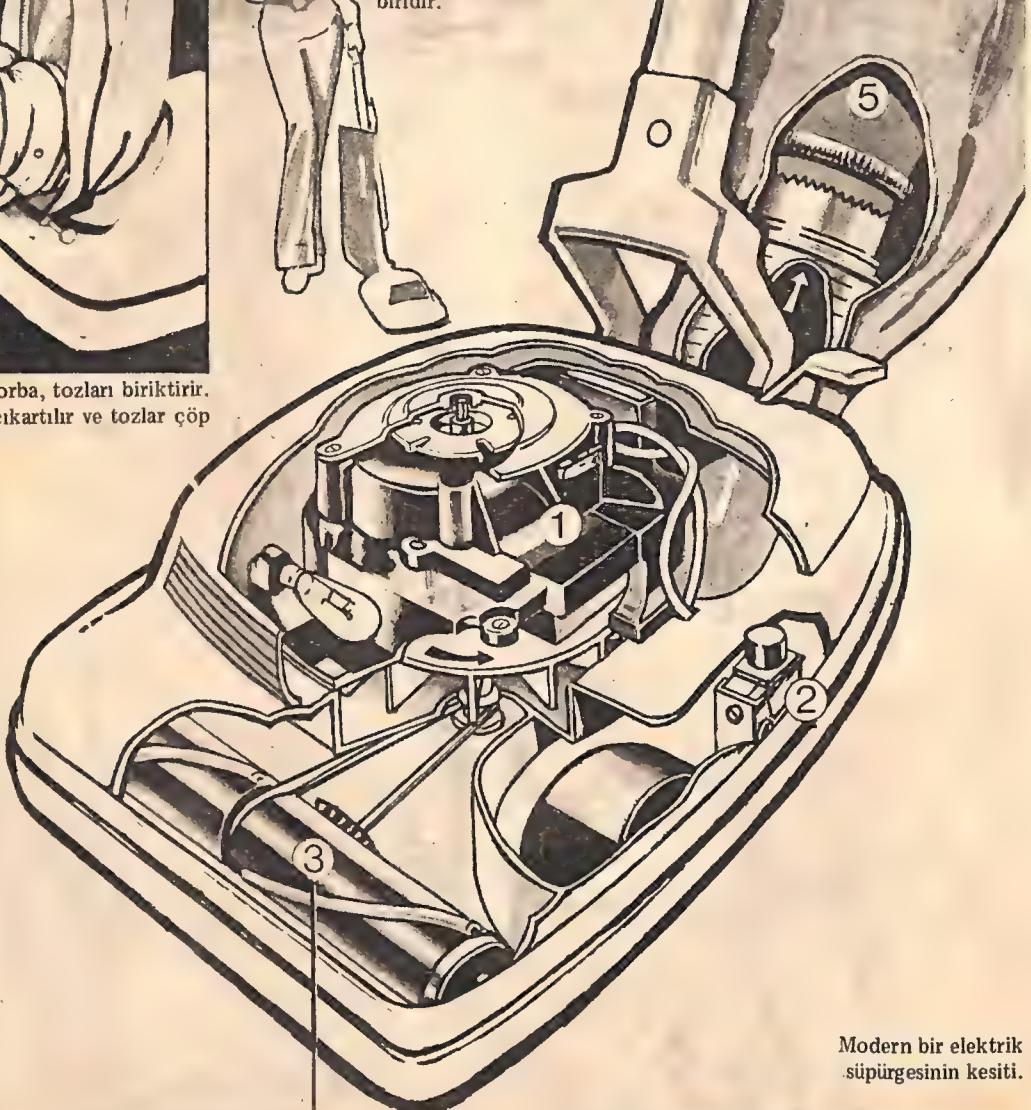

Modern bir elektrik süpürgesinin kesiti.

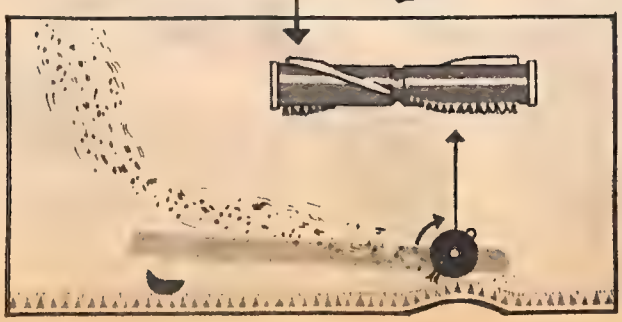

1. Emici vantilatörü lâstik bir kayışla çeviren güçlü motor.
2. Açma-kapama düğmesi.
3. Elektrik süpürgesinin önündeki fırça.
4. Tozların biriktiği torba.
5. Kâğıttan yapılmış iç torba.

bu hafta...

İzmir BORNOVA 9 EYLÜL ilkokulu

Merhaba ! Bugün İzmir, Bornova 9 Eylül İlkokulu'nda konuğuz. Bornova, yeşil parkları, kocaman Üniversite binalarıyla gerçekten güzel bir yer. Konuk olduğumuz ilkokul ise büyük bir parkın hemen arkasında yer alıyor.

55 YAŞINDA BİR OKUL

Okulda 600 öğrenci var. Öğretmen sayısı ise 14. Bornova 9 Eylül İlkokulu 1922 yılında kurulmuş. 1960 yılında çıkan yangından sonra yeniden yapılmış. Bugün 55 yaşında.

Okul, sosyal çalışmalar bakımından oldukça etkin. Müzesi, ilkokullar arası bilgi ve folklor yarışmalarından kazanılan kupalarla dolu. Bornova için özel önem taşıyan 23 Nisan bayramı, okulda her yıl büyük coşkunlukla kutlanıyor.

Okul müdürü Sayın Sabahattin Zeren'le konuştuktan sonra, 4. sınıf öğretmeni Sayın Vedia Ünlüönen'den izin alarak kardeşlerinizle başbaşa kaldık.

Aysun kardeşimiz kimyadan çok hoşlanıyor. Kimya deneyleri yapmayı pek seviyormuş. Boş vakitlerinde de bol bol ip atlıyor. Tek sorunu var : kimya deneylerini gönlünce yapamaması.

Metin kardeşimiz ise oyun yeri bulamamaktan yakınıyor: "Sokakta top oynuyoruz, çok gürültü oluyor, başka yerde oynayın diye bizi kovuyorlar. Başka bir yere gidiyoruz; oradan da kovuyorlar. Bekçi amca düdük çalıp bizi kovalıyor. Ne yapalım biz? Top oynamak istiyoruz... Büyükler her şeyi kendileri için yapmışlar. Bizi düşünmemişler. Hele bir büyüyeyim, çocuklar için birçok oyun alanı yapacağım."

Tüge sarışın, şirin mi şirin bir kardeşiniz. "Büyüyünce şair ve öğretmen olacağım," diyor. Evde bulaşık yıkayarak annesine yardım ediyormuş. Bir de kedisi var. Adı Benek.

Evet, sevgili kardeşlerimiz, bugünü de Bornova'da geçirdik. Haftaya bir başka okulda buluşmak üzere, hoşça kalın. . .

GEMİ

Ne güzel kamaraların
Tıpkı evim gibi
Kaptan dışarı bakarken
Biz içerde yatarken
Sen mavi denizin
Üstünde yüzüyorsun
O güzel sözcüklerinle
Şiirlere dökülüyorsun

TÜGE ÖNCEL

Kerim Mercimek

Bilmece Bulmaca

Noktalı bölümleri kurşunkalemle boyayalım. Bakalım ne çıkacak ?

BİR TANIK ARIYORUZ

Aşağıdaki resme 30 saniye bakın. Sonra resmi kapatıp soruları cevaplandırın ...

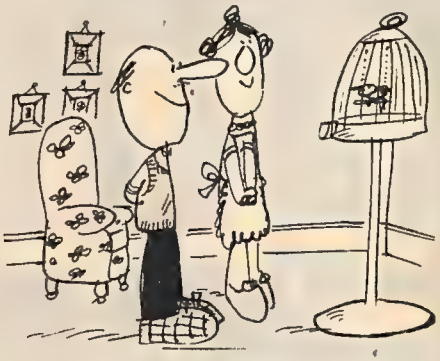

1. Adamın elleri görünüyor mu ?
2. Duvarda haç resim var ?
3. Kadın önlük takmış mı ?
4. Gülümsüyor mu ?
5. Odada soba var mı ?

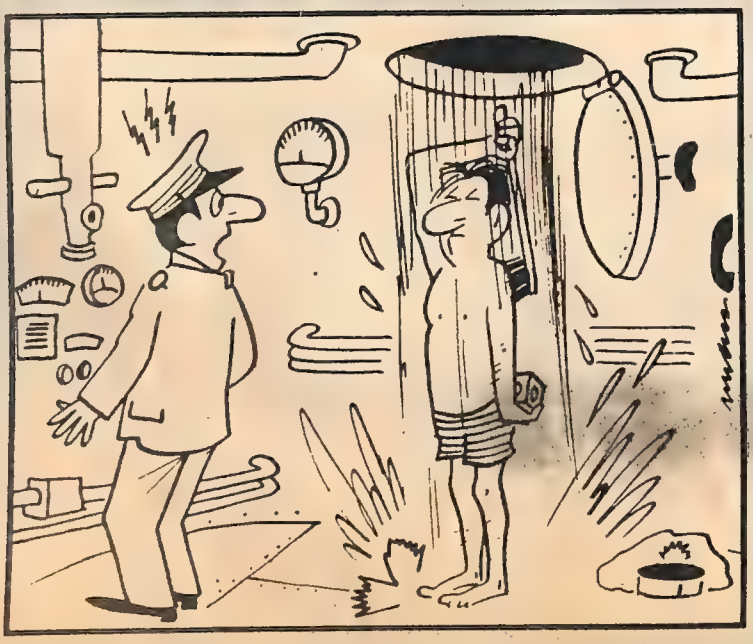

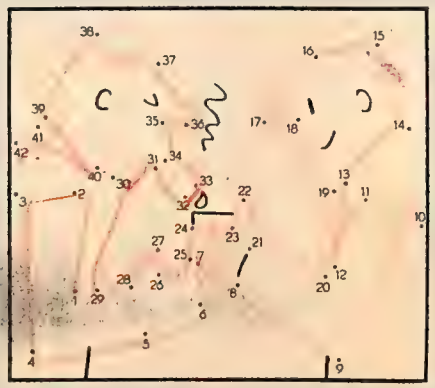

1'den başlayarak noktaları birleştirin. Bakalım ne çıkacak ?

7 BENZER

Yukarıdaki iki resim arasında yedi benzer nokta var. Bu benzerlikleri ne kadar sürede bulabileceksiniz ?

Cevaplar 46. sayfada

3 TV KARİKATÜRÜ

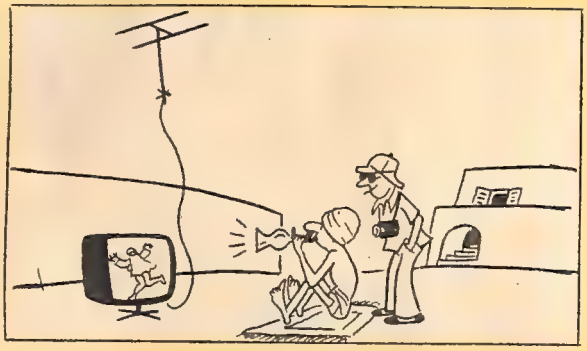

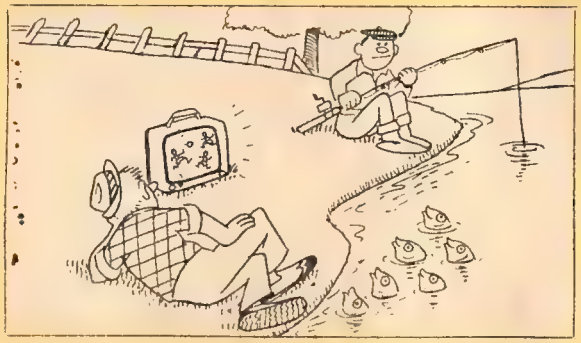

SOLDAN SAĞA : (1) Üç yanı sularla çevrili kara parçası. (2) Herkesin yasalarca tanınmış olan hakkını vermek, bu hakka ilişmemek ilkesi; tüze. (3) Nitelik, belirlilik gibi özellikler anlatmak üzere adların başına getirilen kelime — Tersi : Bir renk. (4) Tersi : Havada buğu halindeyken akşamın ve gecenin serinliğiyle yere ya da bitkilere konan su damlacıkları — İlkel bir su taşıtı. (5) Yüzün göz, kulak ve burun arasındaki bölümü.Eski Mısır'da bir tanrı. (6) Yeni Dünya olarak adlandırılan kıtanın genel adı. (7) Ağrı ilimizin merkezi. (8) Tersi : Öç almayı amaçlayan gizli düşmanlık — Bir hayvan türü.

YUKARIDAN AŞAĞI : (1) Büyük acı, matem — Tutuştur anlamına bir emir. (2) Güneydoğu Anadolu bölgesinde bir ilimiz. (3) Petrolün arıtıldığı yer. (4) Tersi : Kurak yerlerde yetişen, çiçekleri altın sarısı renginde dikenli bir fidancık. (5) Denizin kabarma hali — İnce bir yarış kayığı. (6)Bir hayvan — Bitkileri toprağa bağlayan klorofilsiz bölüm. (7) Fırat'ı oluşturan akarsulardan biri. (8) Yurdumuzda da yetiştirilen bir pamuk türü — Benzer.

8 FARK

Ressamımız biraz dalgın. İki resim arasındaki sekiz küçük farkı görememiş. Bakalım siz görebilecek misiniz?

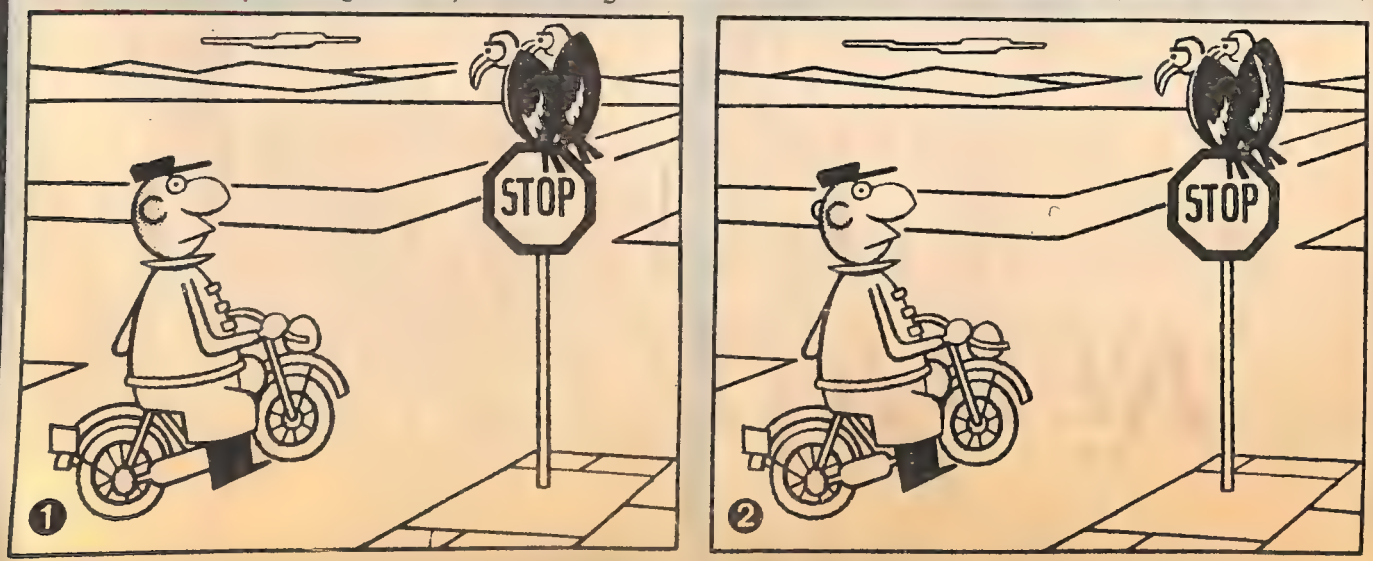

gelecek hafta

yepyeni bir serüveniyle

RED KİT

CEVAPLAR

SOSYAL BİLGİLER

1—b; 2—c; 3—a; 4—a; 5—d; 6—b; 7—c; 8—c; 9—a; 10—d; 11—c; 12—a; 13—b; 14—b; 15—b; 16—c; 17—d; 18—b; 19—b; 20—b; 21—b; 22—c; 23—a; 24—d; 25—c.

DAĞARCIK

1—c; 2—b; 3—a; 4—a; 5—d.

7 BENZER

1. Sobanın bacağı ile kamara penceresinin sapı.
2. Sobanın üst kapağı ile sağ alt köşedeki kutunun kapağı.
3. Sobanın önündeki ızgara ile soldaki göstergenin çizgileri.
4. Kalecinin atkısının püskülü ile duşun altın altındaki yer.
5. Soba borusunun düğmesi ile kaptanın apoleti.
6. Kalecinin kazağındaki yama ile kaptanın kolunun üstündeki gösterge.
7. Ağacın altındaki çim ile telefonun kordonu.

8 FARK

1. Adamın sol kulağı.
2. Alt ortadaki taş.
3. Bulut.
4. Direğin arkasındaki taş.
5. Motosikletin lâmbası
6. Arka ortadaki tepe.
7. Soldaki taş.
8. Sağdaki akbabanın kanadı.

	1	2	3	4	5	6	7	8
1	Y	A	R	I	M	A	D	A
2	A	D	A	L	E	T	■	K
3	S	I	F	A	T	■	K	A
4	■	Y	İ	Ç	■	S	A	L
5	Y	A	N	A	K	■	R	A
6	A	M	E	R	İ	K	A	■
7	K	A	R	A	K	Ö	S	E
8	■	N	İ	K	■	K	U	S

KİTAPLARIM

En iyi arkadaşım
Kitaplarım, kitaplarım
Her bilgiyi ondan alırım
Sevgili kitaplarım

Bir gün bilemezsem bir şeyi
Sunar yardımıma her şeyi
Cankurtaran yoldaşım
Sevgili kitaplarım

İSMAİL CANBULAT (Ünye)

BENİM DERGİM

Nedir diye sorarlarsa
Benim dergim Milliyet'tir.
Hepimizin dergisi o,
Hepimizin bilgisi o.

Eğlencede, bilmecede
Onda vardır bildirmece
Nedir diye sorarlarsa
Benim dergim Milliyet'tir.

A. ZEKİYE ÜNLÜ (Biga)

İLKBAHAR

Kuşlar cıvıl cıvıl
Arılar vızır vızır
İnsanlar harıl harıl
Tüm doğa canlanıyor
Bak ilkbaharla.

Ağaçlar yeşeriyor
Kelebekler uçuyor
Çiçekler kokular saçıyor
Tüm doğa uyanıyor
Bak ilkbaharla.

AYDAN BIKMAZ (İstanbul)

okurdan okura

Bu, sizin sayfanız... Şiirlerinizi, yazılarınızı, resimlerinizi, çektiğiniz fotoğrafları ve kendi fotoğraflarınızı bekliyoruz.

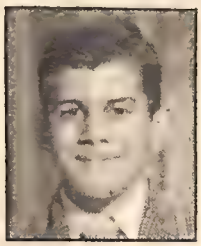

ATATÜRK'ÜM

Kahraman ve şerefli
Sevgi ve şefkatli
Türkiye'nin tek temeli
Sensin yüce Atatürk'üm.

Bandırma gemisiyle,
Samsun'a geçen,
Milli mücadeleye başkanlık eden
Türkleri el ele birbirine kenetleyen,
Sensin yüce Atatürk'üm.

Cumhuriyeti kuran,
Devrimleri yapan,
Dünyayı ölümünle ağlatan,
Sensiz yüce Atatürk'üm.

TURGUT ÖZDEMİR (İzmir)

YOKSUL ARKADAŞIMA

Ben her sabah
Bir yumurta
Biraz yağ
Biraz bal
Biraz da peynir yiyebiliyorum,
Sen de yiyebiliyor musun
Yoksul arkadaşım ?

Ben her gün okula
Otobüsle gidiyorum
Önlüğüm temiz
Kalemim, defterim tam
Senin otobüs paran oluyor mu
Kalemin bitince yenisini alabiliyor musun
Yoksul arkadaşım ?

İnan bana yoksul arkadaşım
Bilsem ki
O insanca gururun
Kırılmayacak
Yiyeceğimin bir parçasını
Harçlığımın yarısını
Seve seve sana verirdim
Benim yoksul arkadaşım.

CEM ÖZORAL (Mersin)

TİLKİ İLE TAVŞAN YAVRULARI

Bir varmış bir yokmuş. Bir tilki ile üç tavşan varmış. Birgün tilkinin canı taze kan istemiş. Üç küçük tavşanın evine gitmiş. Üç kücük tavşana dibi delik bir tas vermiş. "Bu kapa su doldurup getirin, yoksa sizi yerim," demiş. Tavşanlar kabı alıp dereye gitmişler. Tasa su doldurmuşlar, ama kaldırınca dökülmüş. Düşünmüşler taşınmışlar, deliye havuç tıkamışlar. Kaldırınca su yine dökülmüş. Bir kuş onlara, "Toplayın, biraz balçık olur size bir kapçık," demiş. Tavşanlar kuşun söylediklerini yapmışlar. Kaba su doldurup tilkiye götürmüşler.

ORHAN ve GÜN ORGUN (İstanbul)

CEMİL futbol öğretiyor

İyi futbolcu olmanın belli koşulları vardır. Bu koşulların başında, "takım için oynamak" gelir. Sadece kendini düşünen, kendisi için oynayan futbolcu, bu oyunun inceliklerini ne kadar bilse, iyi bir oyuncu değildir.

İkinci koşul, top kontroludur. Bunu geçen hafta gördük. Şimdi de, topa nasıl vurulduğunu öğreneceğiz. Topa iyi vuramayan bir kimse, iyi futbolcu olamaz. Ne attığı paslar yerini bulur,ne de şutları kaleyi. . .

Topa vurmanın bazı kuralları vardır:

(1) Topa telâşla değil, düzenli bir biçimde koşarak yaklaşın.

(2) Topa vurmayacak ayağınızı yere sağlam basın.

(3) Topa vuracağınız ayağınızı düzgün bir biçimde sallayın.

AYAĞIN İÇİYLE VURUŞ : Topu dilediğiniz yere gönderebilmek için bu vuruşu kullanacaksınız, Bir ayağınızı topun 10-15 santim kadar yanına, yere sıkıca basın (Resim 1-A). Sonra B'de beyaz noktayla belirtilen yerle topa vurun. Topa vurmakla iş bitmiyor. Ayağınızı, C'de görüldüğü gibi, ileri doğru sallamayı sürdürün.

AYAĞIN ÜSTÜYLE VURUŞ : Topu uzaklara atmak için bu vuruşu kullanacaksınız. Resim 2-A'da beyaz noktayla belirtilen yerle topa vuracaksınız. Bazı oyuncular, B'deki beyaz noktayla belirtilen yerle topa daha iyi vururlar. C'de görüyorsunuz : ayak, topun altına iyice yapışıyor. Bu da topu uzaklara gönderebilmek için bir güç kaynağı oluyor.

Bu iki vuruşu bol bol çalışın. Haftaya başka vuruşları göreceğiz.

Resim 2

Resim 1

SATRANÇ KÖŞESİ

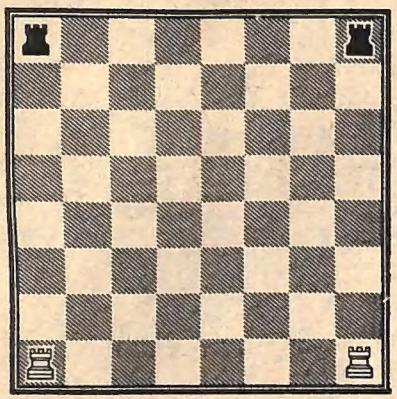

KALELER / Kaleler, satranç tahtasının dört köşesine yerleştirilir. Geçen hafta belirttiğimiz gibi, sağ köşedeki kare beyaz olmalıdır.

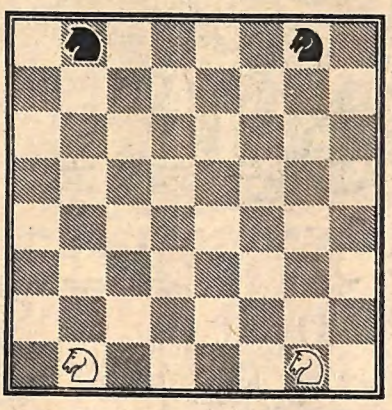

ATLAR / Her oyuncunun, kaleler gibi, ikişer atı vardır. Atlar, oyunun başlangıcında kalelerin yanına yerleştirilir.

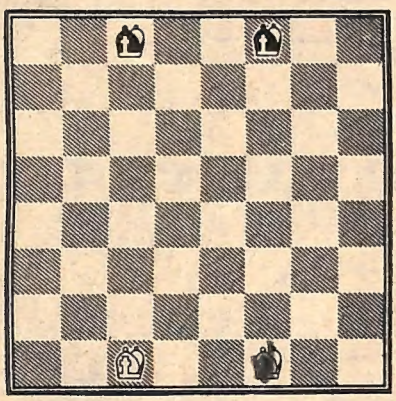

FİLLER / Atların yanına konulur. Her oyuncunun bir siyah, bir de beyaz fili vardır. Siyah fil siyah karede, beyaz fil beyaz karede durur.

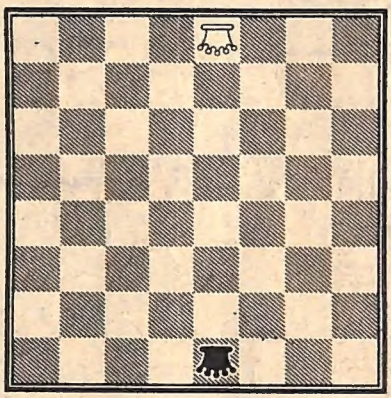

VEZİRLER / Her oyuncunun birer veziri vardır. Beyaz takımın veziri beyaz karede, siyah takımın veziri de siyah karede oyuna başlar.

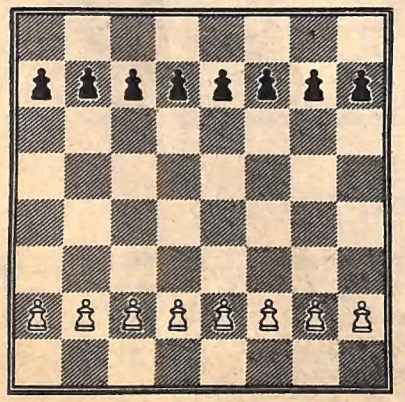

ŞAHLAR / Birer tane de şah vardır Beyaz şah siyah karede, siyah şah beyaz karede oyuna başlar. Satranç tahtasında karşılıklı yerleştirilirler.

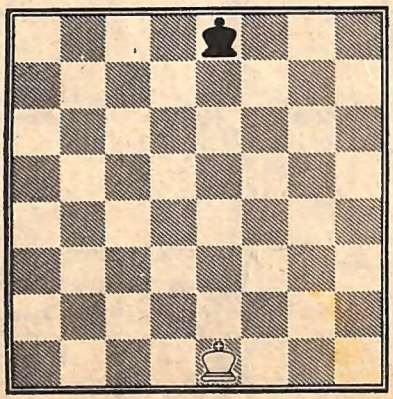

PİYONLAR / Her oyuncunun sekizer piyonu vardır. Şah, vezir, filler, atlar ve kalelerin önünde, yani ikinci sırada yanyana dizilirler.

MEKTUP ARKADAŞI

Türkiye'nin her yöresinden yeni arkadaşlar edinmek ister misiniz? Bize adınızı, adresinizi, nelerle ilgilendiğinizi yazın... bu köşede yayımlayalım.

- EMRE ALTUĞ YÜCEL . Benim en çok sevdiğim şey kitap okumaktır. Ayrıca pul da biriktirmeye başladım. Eğer bir mektup arkadaşı edinirsem çok sevinirim. Adresim : Samsun Maarif Koleji No.170 Sn: 4 B SAMSUN
- ORHAN ATİLLA UZ. Yaşm : 13 Nelerle ilgilendiğim : Spora karşı tutkum vardır. Özellikle sporda futbol ve basketbolla ilgilenirim. Başka Avcılık özel ilgim arasındadır. Neleri severim : Kitap okumayı, kıra ve gezi gibi yerlere gitmeyi, denize girmeyi severim. Televizyon seyretmeyi severim. Yalnızlıktan hoşlanmam.
  Adresim : Şıh Abdullah mah. Fabrika sok. No : 7/C Kilis — GAZİANTEP
- MUSTAFA KARAKAŞ. Yaşım: 12.İlgilendiklerim: Spor, müzik, bilim, karikatür, resim koleksiyon ve kitap okumayı severim.
  Adresim : Bağlar kavaklar cad. Karakaş apt. Kat : 3 — Bağlar /SAFRANBOLU
- TİMUR POYRAZ. Yaşım 8. İlgilendiğim konular: kitap okumak, futbol oynamak ve maçları izlemek, resim yapmak, şiir yazmak, televizyon izlemek. Futbol oyuncağı ile oynamak.
  Adresim : Çayırlar yolu, Hürriyet Sokak No : 2/2 Maltepe — KARTAL
- AHMET AĞ. Yaşım. 9 Sevdiklerim: Enönde gelen derslerimdir. Ödevlerimi eksiksiz yaparım. Kitap okumasını, televizyonda çocuk programlarını, polis dizilerini ve kavgalı, heyecanlı filmleri severim.
  Adresim : Sakarya İlkokulu Sınıf 3 No. 226 Biga — ÇANAKKALE

BİR SORU — BİR CEVAP

TAVAYI NİYE YAĞLARIZ ?

Yağ, yiyeceğin tavaya yapışmasına engel olur. İnsanlar bu gerçeği yüzyıllardır biliyorlardı; ama nedenini açıklayamıyorlardı.

Bilim adamları, maden ile yağın birbirini çektiğini ortaya çıkarmışlardır. Bu çekim sonunda ince bir tabaka oluşmaktadır. Tavanın sıcak madeni ile yiyecek arasındaki bu tabaka, kızartılan şeyin yapışmasını engellemektedir.

Soran : Lâle Gözen (Bursa)

ÇİÇEKLERLE GERÇEKLER

tan oral

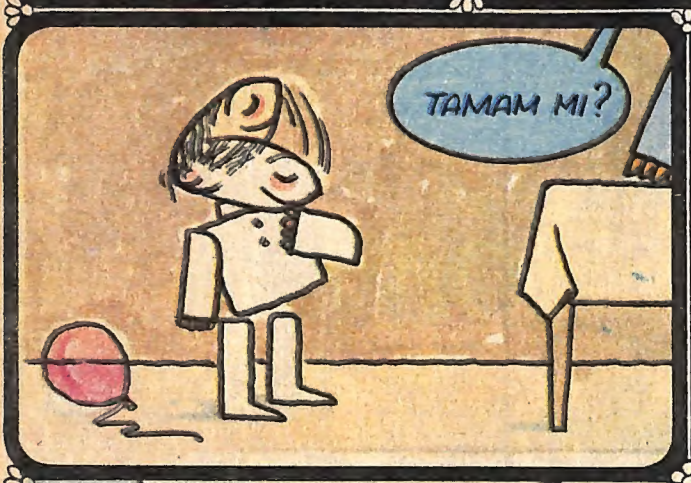

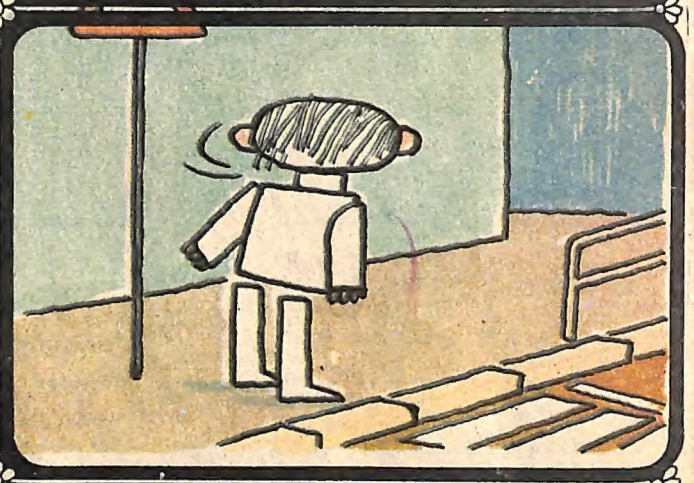

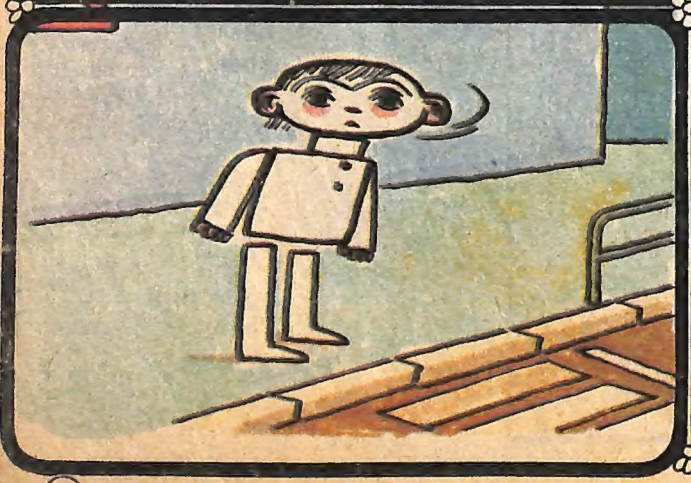

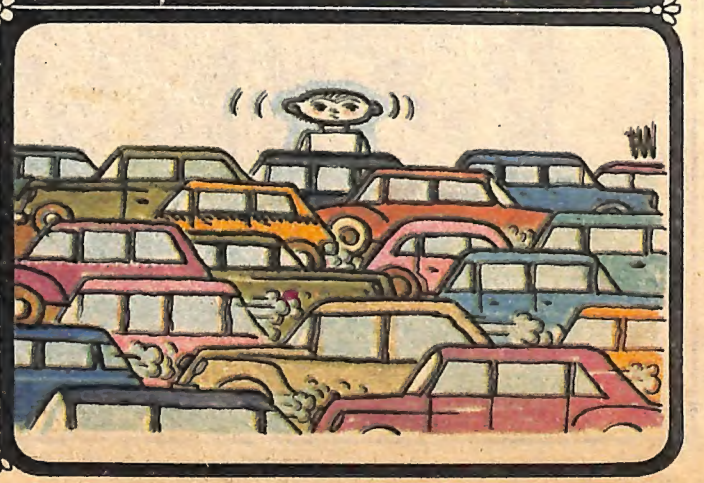
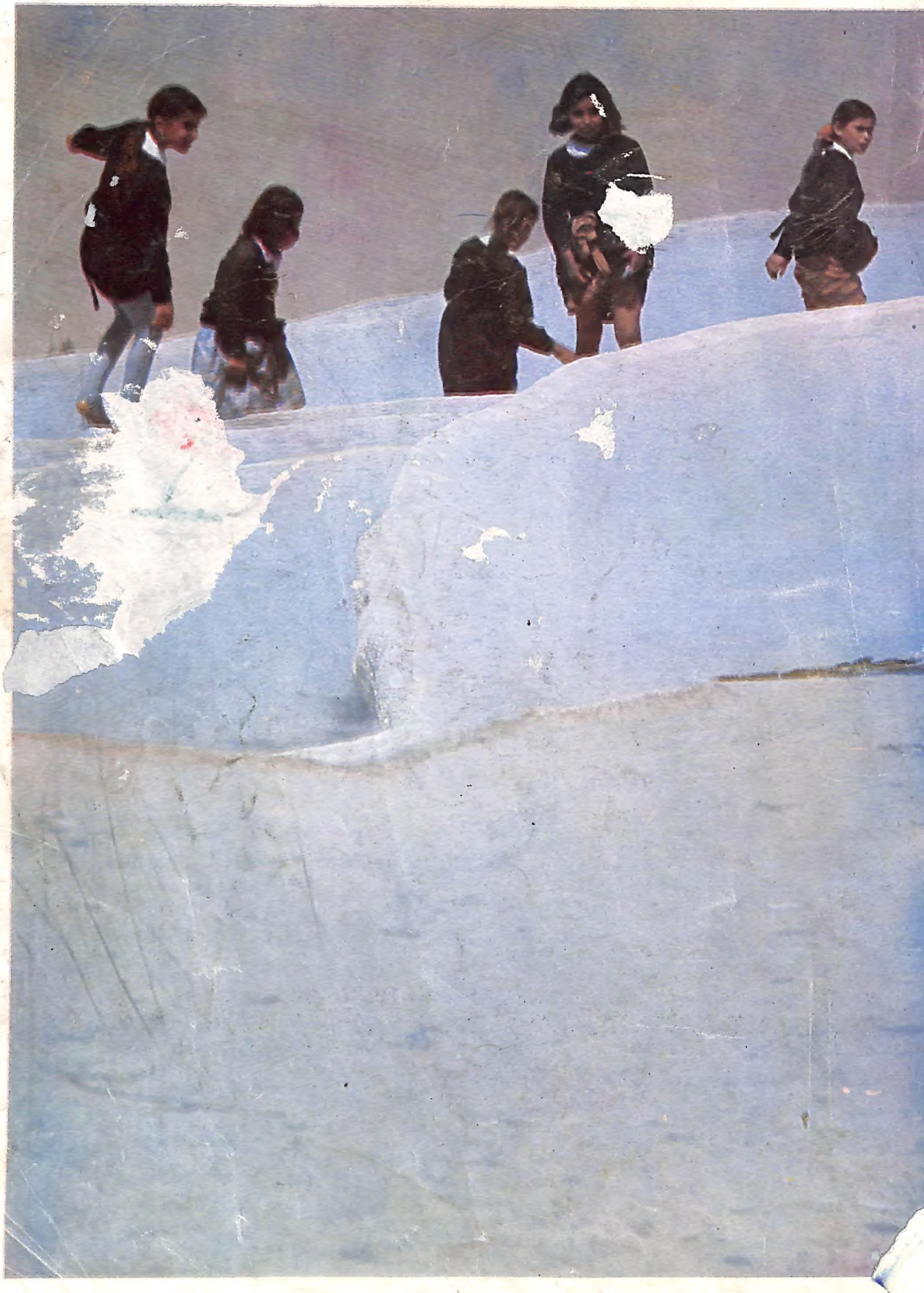
boyama sayfası